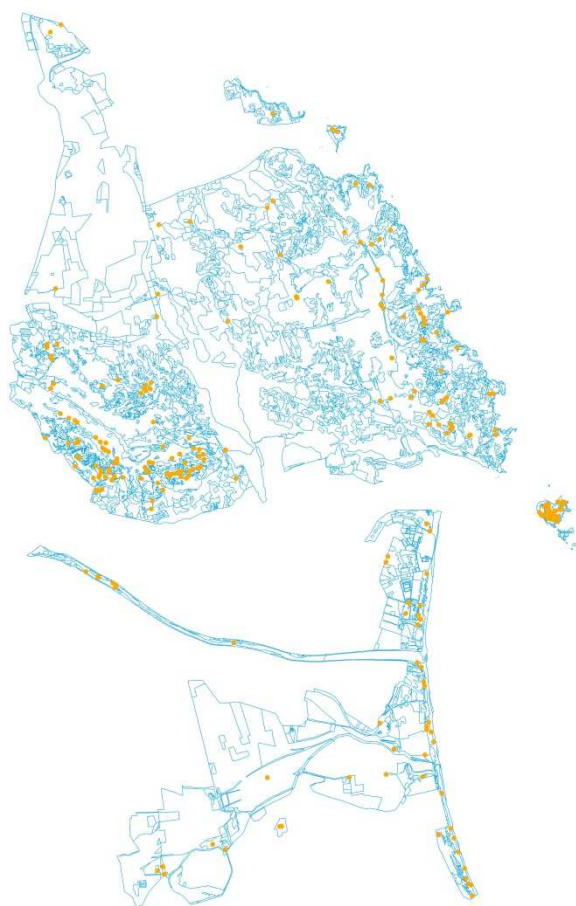

Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, escala 1:10.000

Autors: Jordi Bou Manobens i Miquel Jover Benjumea

Coordinació: Jordi Carreras Raurell, Albert Ferré Codina

Setembre 2016. Actualitzat el juny del 2019 a la zona de la Pletera

EQUIP DE REDACCIÓ

Autors de la memòria:

Jordi Bou Manobens i Miquel Jover Benjumea

Institució:

Laboratori d'Anàlisi i Gestió del Paisatge

Institut de Medi Ambient - Universitat de Girona

Col·laboradors:

Lluís Vilar Saïs i Gabriel Mercadal i Corominas

Coordinació del Projecte de cartografia dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) dels Parcs Naturals:

Jordi Carreras Raurell i Albert Ferré Codina

Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació. Universitat de Barcelona.

Resum

En aquest treball es presenten els resultats de l'aixecament cartogràfic a escala 1:10.000 dels hàbitats CORINE del Parc Natural del massís del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (així com algunes zones adjacents). El present document s'ha realitzat utilitzant com a referència els ortofotomapes d'escala 1:5.000 de l'ICGC. El treball de camp s'ha fet des de finals de l'hivern fins a l'estiu de l'any 2016, per tal de visualitzar tots els hàbitats presents al territori, inclosos els que es poden veure durant un període més curt. La informació està estructurada en dues capes, una de polígons (per als hàbitats amb una extensió superior als 2000 m² i 1000 m² en cas d'unitats de gran interès) i una altra de punts per als hàbitats de menor superfície. En total, s'han cartografiat 2052 polígons i 245 punts, que representen els 109 hàbitats que s'han trobat a l'àrea d'estudi. Per a cada unitat, s'explica de forma sintètica (en l'àmbit del territori cartografiat) la seva ubicació, una breu descripció i el seu grau d'amenaça i el nombre de punts i polígons, així com el percentatge que ocupa i la proporció de l'hàbitat en el conjunt de Catalunya que es troba present a l'àrea d'estudi; s'especifica també la correspondència amb els HIC (Hàbitats d'Interès Comunitari), així com també s'hi representa un hàbitat considerat com a prioritari. Finalment, es fa una síntesi dels principals hàbitats de l'àrea d'estudi i s'inclouen uns annexos amb informació addicional.

Pel juny de 2019 s'ha realitzat una actualització de la cartografia de la zona de la Pletera un cop finalitzada la intervenció que s'hi ha dut a terme.

Paraules clau: Hàbitats CORINE, Hàbitat d'interès comunitari (HIC), Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (PNMMBT), SIG, vegetació.

Índex

1.- El territori cartografiat	7
1.1.- Introducció	7
1.2.- Situació geogràfica	7
1.3.- El relleu	8
1.4.- Substrats geològics i sòls.....	9
Substrats geològics.....	9
Els sòls	10
1.5.- Factors climàtics.....	11
1.6.- Hidrografia	11
1.7.- Factors antròpics.....	12
La restauració de la Pletera.....	13
1.8- Treballs botànics previs.....	13
2.- Característiques tècniques de l'aixecament	14
Limitacions tècniques.....	17
3.- Ampliació de la llegenda	17
1 AMBIENTS LITORALS I SALINS	18
11 MEDI MARÍ	18
15 MATOLLARS I FORMACIONS HERBÀCIES DE SÒLS SALINS O GUIXENCs	18
16 PLATGES ARENOSES I DUNES	23
17 PLATGES DE CÒDOLS.....	26
18 PENYA-SEGATS I COSTES ROCOSES	27
19 ILLOTS I FARALLONS	28

2 AIGÜES CONTINENTALS.....	28
21 LLACUNES LITORALS.....	28
22 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS	29
24 AIGÜES CORRENTS	30
3 VEGETACIÓ ARBUSTIVA I HERBÀCIA	31
31 BOSQUINES I MATOLLARS DE MUNTANYA I D'AMBIENTS FRESCALS DE TERRA BAIXA	31
32 BOSQUINES I MATOLLARS MEDITERRANIS I SUBMEDITERRANIS	32
33 MATOLLARS XEROACÀNTICS DE LES TERRES MEDITERRÀNIES CÀLIDES.....	37
34 PRATS (I ALTRES FORMACIONS HERBÀCIES) BASÒFILS, SECS, DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA	38
37 HERBASSARS, JONQUERES I PRATS HUMITS	41
38 PRATS DE DALL I PASTURES GRASSES	42
4 BOSCOS.....	42
42 BOSCOS ACICULIFOLIS	42
43 BOSCOS MIXTOS DE CADUCIFOLIS I CONÍFERES	44
44 BOSCOS I BOSQUINES DE RIBERA O DE LLOCS MOLT HUMITS	45
45 BOSCOS ESCLEROFIL·LES I LAURIFOLIS.....	47
5 MOLLERES I AIGUAMOLLS.....	48
53 VORES D'AIGÜA I HÀBITATS INUNDABLES	48
6 ROQUES, TARTERES, GLACERES, COVES.....	50
61 TARTERES.....	50
62 ROQUES NO LITORALS.....	50
8 TERRES AGRÍCOLES I ÀREES ANTRÒPIQUES	51
82 CONREUS HERBACIS	51

83 CONREUS LLENYOSOS I PLANTACIONS D'ARBRES.....	52
84 FILERES D'ARBRES, TANQUES VIVES, BOSQUETS	55
85 PARCS URBANS I JARDINS	56
86 CIUTATS, POBLES, ÀREES INDUSTRIALS.....	57
87 CAMPS ABANDONATS, ERMOTS I ÀREES RUDERALS	59
89 PORTS, BASSES I CANALS ARTIFICIALS.....	61
4.- Síntesi dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari	62
4.1.- Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i àrees adjacents.....	62
4.1.1.- Hàbitats CORINE.....	62
4.1.2.- Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC).....	65
4.2.- Àmbit del Parc Natural del massís del Montgrí, Illes Medes i Baix Ter.....	67
4.2.1.- Hàbitats CORINE.....	67
4.2.2.- Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC).....	68
5.- Bibliografia	70
6.- Annexos.....	72
Annex 1. Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de polígons) de tota l'àrea cartografiada, nombre de polígons i superfície ocupada.	72
Annex 2. Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de punts) de tota l'àrea cartografiada, nombre de punts i superfície ocupada aproximadament. Error! No s'ha definit el marcador.	
Annex 3. Relació dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) de tota l'àrea cartografiada, nombre de polígons i de punts i superfície ocupada respectivament.	76
Annex 4. Relació dels hàbitats CORINE presents en el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (capa de polígons), nombre de polígons i superfície ocupada.	77

Annex 5. Relació dels hàbitats CORINE presents en el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (capa de punts), nombre de punts i superfície ocupada.**Error! No s'ha definit el marcador.**

Annex 6. Relació dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, nombre de polígons i de punts i superfície ocupada respectivament.
..... 80

Annex 7. Relació de tots els hàbitats CORINE que apareixen a la cartografia, amb els valors d'interès de conservació (IC) i grau d'amenaça (A)..... 81

1.- El territori cartografiat

1.1.- Introducció

La present cartografia del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter s'emmarca dins un projecte de caire més general de la cartografia del hàbitats en l'àmbit dels parcs naturals de Catalunya, que es va iniciar l'any 2007 al Parc Natural del Cadí-Moixeró. Té com a objectiu aixecar una cartografia de detall a escala 1:10.000 de tots els parcs naturals gestionats per la Generalitat de Catalunya, basada en la llista dels hàbitats CORINE que recull el Manual publicat entre el 2006 i el 2008 per aquesta mateixa institució.

1.2.- Situació geogràfica

La cartografia que es presenta aquí inclou la totalitat del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (a excepció de les reserves marines), a la qual s'ha incorporat una part de l'àrea d'influència del parc, amb l'objectiu de facilitar la gestió del conjunt del territori. La superfície total de l'àrea cartografiada és de 6202,68 ha, i inclou, de manera parcial, els municipis de Torroella de Montgrí, Bellcaire d'Empordà, Ullà, Gualta, Fontanilles, Palau-Sator i Pals (Baix Empordà) i l'Escala (Alt Empordà) (Figura 1). Les unitats del paisatgístiques que en formen part són la plana del Baix Ter, el massís del Montgrí, i a 900 m mar endins les illes Medes.

L'àrea d'influència del parc inclosa en la cartografia és molt baixa, ja que només s'ha considerat oportú d'afegir la vegetació que ressegueix el riu Ter al llarg del seu recorregut pel parc, però que resta fora dels límits d'aquest (Figura 2).

Figura 1.- Situació del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. En taronja l'espai protegit. Elaboració pròpia.

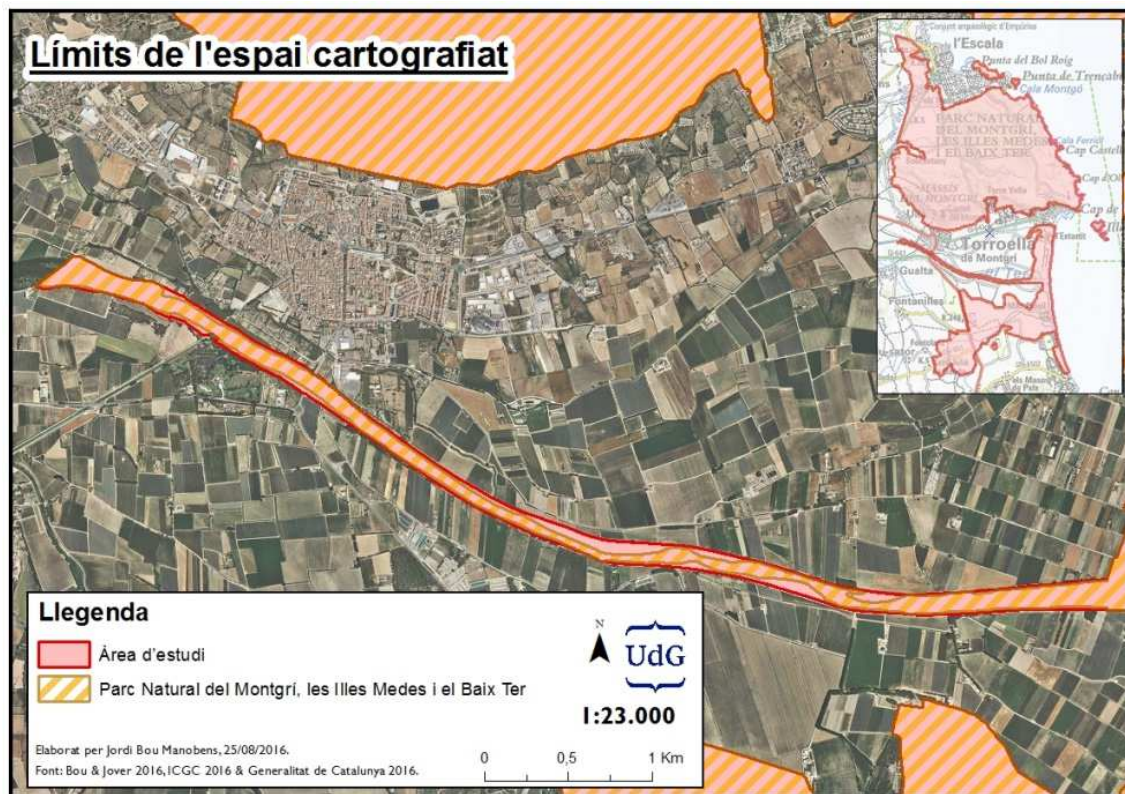

Figura 2.- Mapa dels límits de l'espai cartografiat al Baix Ter. L'àrea d'estudi s'ha representat en vermell i en taronja el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Elaboració pròpia.

1.3.- El relleu

En l'àmbit cartografiat s'hi distingeixen clarament tres unitats de relleu: el massís del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter. Al massís del Montgrí, les altituds van des del nivell del mar, fins als 311 metres al Montplà. Altres cims d'altitud destacada són la Muntanya d'Ullà (307 metres), la Muntanya del Castell (303 metres), la Roca Maura (225 metres) i la Torre Moratxa (219 metres).

Tot i les modestes cotes que es donen al massís del Montgrí, el relleu pot arribar a ser força abrupte, amb cingles i espadats importants, tal com passa a la façana litoral, on hi ha cingles amb desnivells superiors als 100 metres; també són molt notables els cingles de la cara nord de la Muntanya d'Ullà i els de Roca Galera.

En contrast amb el massís, hi ha tota la plana al·luvial del Baix Ter, amb un terreny completament pla de cotes molt baixes, només trencada per alguns turons de poca alçada (Puig de la Fonollera, Puig del Mas Pla, Puig del Mas Pinell de Dalt).

Per últim, a poca distància de la costa del Montgrí, s'hi troben les illes Medes, les quals constitueixen un element singular de la costa catalana per l'escassetat d'aquestes formacions en el litoral. Les principals illes que conformen aquest conjunt són la Meda Petita i la Meda Gran, sent la última la més gran, la qual es caracteritza pels seus espadats marginals, i un planell superior a uns 70 metres sobre el nivell del mar.

1.4.- Substrats geològics i sòls

Substrats geològics

Geològicament (Figura 3), es poden diferenciar dues àrees, el massís del Montgrí i les illes Medes, formades per materials carbonatats, i la plana del Baix Ter, constituïda per materials al·luvials dipositats recentment. L'antic estany de Bellcaire també formaria part d'aquesta darrera unitat.

Des d'un punt de vista geològic, el massís del Montgrí és un mantell de corriments, actualment situat al bell mig de la plana de l'Empordà. El massís està format per un conjunt de sediments mesozoics originats a la conca sedimentària pirenaica, que haurien lliscat cap el sud durant l'orogènia alpina, aprofitant la gran plasticitat dels sediments de base (Roqué & Pallí, 1992). Posteriorment, aquest mantell de corriments hauria quedat envoltat per sediments quaternaris aportats pels rius Ter,

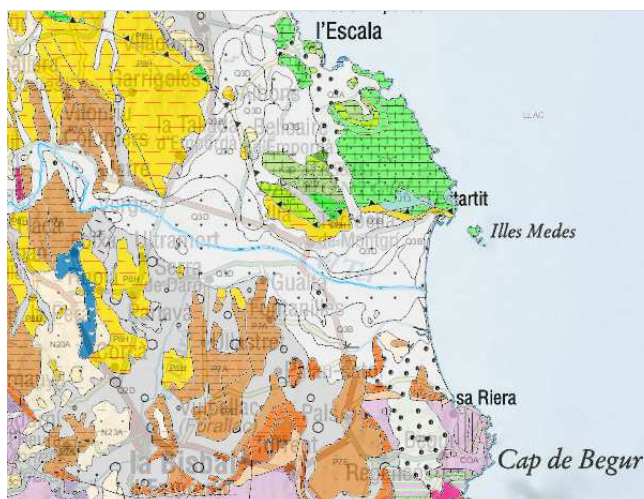

Figura 3.- Mapa geològic del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Font: ICGC, 2016.

Fluvià, Muga i Daró. Aquest mantell està format per un conjunt de calcàries bioclàstiques compactes, principalment pertanyents al període Cretaci, de potència superior als 2200 metres. A la Muntanya Gran, des del puig de la Reina i la Torre Ferrana fins al mar, els materials pertanyen majoritàriament al Cretaci inferior, mentre que el sector occidental, (Santa Caterina, Montplà, Muntanya d'Ullà, etc.) el formen sediments dipositats durant el Cretaci superior. Els materials juràssics, de molt poca extensió i constituïts també per calcàries, únicament es troben a la Meda Gran, a la Meda Xica i a tocar de l'Estartit (punta Guixera i vora la pista que puja a la Torre Ponça). També són molt rars els materials pertanyents al triàsic; es troben en forma de petits afloraments de guixos a la Punta Guixera, als voltants de la Torre Ponça i vora la Pedrera d'Ullà, entre d'altres indrets (Pallí & Zabala, 1992). Els materials terciaris i quaternaris, també carbonatats i representats per argiles, llims, gresos i conglomerats, es troben vorejant la base del massís, des de l'Estartit fins a la pedrera d'Ullà, i també als voltants de Bellcaire d'Empordà, Sobrestany i reomplint el fons de la vall de Santa Caterina. A la banda central del sector de massís, entre l'Escala i l'Horta d'en Reixac s'hi troba una extensa duna continental, formada per sorres del Pleistocè superior i l'Holocè. Aquestes sorres estan formades per grans de quars, de roques metamòrfiques i de biotites i foren transportades per la tramuntana des de la plana de l'Alt Empordà.

En canvi, el sector de la plana al·luvial del Baix Ter, així com l'àrea antigament ocupada per l'estany de Bellcaire, estan formats per materials al·luvials dipositats més recentment, representats per argiles i llims feblement consolidats, aportats pels rius Ter i Daró.

Finalment, i a títol gairebé anecdòtic, cal senyalar que al mas Ral (Pallí & Zabala, 1992) i a l'Eixart de la Conca hi ha un parell d'afloraments volcànics, d'edat neògena.

Els sòls

Tot i que no existeix cap treball detallat que tracti els sòls de l'àrea d'estudi, si que hi han alguns treballs referits als Països Catalans (Porta et al., 1985) i a les comarques de Girona (Roqué & Pallí, 1992) que permeten fer una aproximació dels sòls que es desenvolupen al territori. En aquesta memòria s'utilitza la nomenclatura establerta pel sistema proposat per l'USDA i emprada en gran part dels treballs realitzats al nostre país.

En primer lloc, els xerortents i xerocrepts ocupen grans extensions a la major part del massís del Montgrí; són sòls força pedregosos, desenvolupats sobre roques carbonatades i ben drenats, que se situen en posicions topogràfiques de vessant i de fons de vall. El litosòls, desenvolupats sobre replans de roca, apareixen tant al massís com als turons de la plana, gairebé sempre ocupant petites superfícies. En alguns indrets del Montgrí es desenvolupen dolines de descarbonatació, com per exemple a les rodalies de Torre Ponça i el mas Sec, a l'interior dels quals hi ha rodoxerals o "terra rossa", amb un pH proper a la neutralitat i un percentatge de carbonats molt baix, inferior a l'1% (Font & Corominas, 2005). Aquesta mateixa tipologia de sòls també omple les esclotxes i alguns dels avencs del massís. Els fenòmens de descarbonatació dels horitzons superficials del sòl són freqüents a tot el sector de massís i també als turons de la plana, tal i com denota la presència d'espècies calcífugues com *Helianthemum guttatum*, *Plantago bellardii* o *Crassula tillaea*. Tal i com es desprèn de les anàlisis dels sòls, bona part dels sòls tenen un pH poc bàsic o proper a la neutralitat (Font & Corominas, 2005). Una altra característica molt comuna a la major part dels sòls és la importància que té la fracció sorrenca, que pot arribar a gairebé el 70% (Font & Corominas, 2005). L'origen d'aquesta fracció arenosa és el transport i posterior deposició de sorres per acció de la tramuntana des de la plana de l'Alt Empordà.

A la plana al·luvial del Baix Ter, així com als terrenys que ocupava l'estany de Sobrestany, s'hi troben fluvents i aqüents; els primers es troben sobre dipòsits al·luvials recents, mentre que els segons presenten característiques d'hidromorfisme i estan relacionats amb antics aiguamolls. Són sòls formats sobre un substrat no consolidat, molt joves i poc desenvolupats. Sovint, en alguns punts propers a la línia de costa, així com també de l'interior, es dona la formació de crostes superficials de sal; aquesta salinitat també es manifesta en la presència de determinats tàxons halòfils, com *Hordeum marinum*, *Tetragonolobus maritimus* var. *maritimus*, *Scirpus maritimus* subsp. *maritimus*, *Oenante lachenalii*, etc.

Els psamments són sòls formats sobre materials sorrencs, molt permeables, que es troben als sistemes dunars i sòls sorrencs vora el litoral entre l'Estartit i la platja de Pals. Aquests sòls també apareixen a Cala Montgó (vora l'Escala). També es troben a les dunes fixades interiors que hi ha entre l'Escala i la plana del Baix Ter, i que travessa el massís del Montgrí de nord a

sud. Com que aquestes dunes interiors es van fixar de forma artificial a finals del segle XIX i principis del XX, aquests sòls sovint tenen un horitzó superficial d'acumulació de virosta que pot arribar superar els vint centímetres.

1.5.- Factors climàtics

El clima del territori és mediterrani en la seva totalitat. Pel que fa a les temperatures, la mitjana anual és força constant entre les diferents estacions, ja que oscil·la entre els 15,3°C de Torroella de Montgrí i els 15,8°C de l'Escala. Els mesos més freds corresponen a l'hivern (gener i febrer), mentre que els més càlids són els de l'estiu (juliol i agost). Les glaçades són molt esporàdiques en el territori, degut principalment a la proximitat del mar, que exerceix un efecte temperador. La tramuntana, quan bufa de manera continuada, sobretot durant l'hivern i inicis de la primavera, impedeix que l'aire fred s'estanqui, fent que la temperatura mantingui valors més elevats.

Quant al registre pluviomètric, hi ha algunes diferències entre les estacions meteorològiques. El de l'Escala és l'observatori que registra menor precipitació (amb 552,0 mm), mentre que a Torroella de Montgrí mostra el valor màxim (670,0 mm). En general, es manté la pauta que els mesos de tardor són humits, els de primavera són humits o subhumits, mentre que els mesos estivals són àrids. La tardor és l'estació més plujosa, essent l'octubre el mes on es recull més precipitació. L'estiu és l'estació més seca. Aquestes precipitacions es donen sobretot en forma de pluja, i només molt excepcionalment es produeixen en forma de neu.

Un factor climàtic de primer ordre al territori cartografiat és el vent. El vent més important, tant pel que fa a la seva intensitat com la seva freqüència al llarg de l'any, és la tramuntana. Aquesta exerceix una acció mecànica a les zones costaneres i també a les carenes dels principals cims.

1.6.- Hidrografia

Hidrològicament, l'únic curs d'aigua d'importància és el riu Ter, que té aquí el seu tram final i també la seva desembocadura al mar. La resta de cursos són de curt recorregut i porten aigua molt rarament, com els còrrecs que drenen el massís del Montgrí. A la plana al·luvial, s'hi troben tot un seguit de recs d'origen antròpic, els quals porten l'aigua cap als conreus de regadiu. El més important és el rec del molí, que segueix, en la seva major part, el curs antic del riu Daró.

Prop de la línia de costa hi trobem tot un seguit de llacunes, amb característiques diverses en funció del seu origen i règim hídric. Algunes d'aquestes llacunes litorals, com per exemple les de la Pletera, degut a la seva proximitat al mar, s'omplen durant els temporals de llevant que

ocorren majoritàriament a la tardor i l'hivern. Mentre que a l'estiu es van assecant i n'augmenta la concentració de salts. En canvi, altres llacunes reben una aportació d'aigua dolça relativament constant, per la qual cosa la seva concentració de sals es manté relativament baixa. Aquest cas és el de les llacunes del Ter Vell (vora l'Estartit) i de les Basses d'en Coll (prop de la platja de Pals), les quals constitueixen les antigues desembocadures dels rius Ter i Daró, respectivament. A banda d'aquestes masses d'aigua, també hi ha altres llacunes més interiors, sovint creades artificialment: és el cas de la bassa de l'Ànser (propera a les basses d'en Coll) i les Closes Boues (prop de Sant Julià de Boada).

1.7.- Factors antròpics

Els factors antròpics interactuen amb els factors climàtics i geològics, modelant així els diferents hàbitats, sovint determinant la presència d'un bon nombre de biòtops que, sense la influència humana no hi serien presents o ocuparien superfícies menors a les que ocupen actualment.

L'activitat agrícola ha estat un factor de primer ordre en la transformació del paisatge vegetal primitiu. A la plana del Baix Ter, la major part de la superfície està ocupada per conreus diversos, la major part de regadiu, entre els quals destaquen els arrossars. Fruit d'això, la vegetació espontània ha quedat limitada a les ribes del Ter i alguns recs, així com en alguns indrets propers a la costa que per les seves particularitats edàfiques (dunes i llocs amb presència de sals al sòl) no són aptes per als conreus. Al massís del Montgrí i als turons de la plana, l'activitat agrícola és en l'actualitat gairebé testimonial. Només es mantenen alguns conreus prop del mas Sec i la Torre Ponça.

La pastura ha estat una activitat que històricament va tenir una gran importància al sector del Montgrí i els turons de la plana del Baix Ter, si bé actualment és ha disminuït molt. Alguns sectors (Muntanya d'Ullà, Muntanya Gran, proximitats d'Ullà i Torroella de Montgrí, Sobrestany), són freqüentats per ramats de cabres i ovelles, que pasturen els prats mediterranis i algunes comunitats arbustives com brolles de romaní i garrigues.

Actualment, l'explotació de la fusta es limita, bàsicament, en alguns boscos de la Muntanya Gran del massís del Montgrí, així com en plantacions de pollancre a la plana al·luvial. Les característiques de bona part dels boscos del massís, desenvolupats sobre sòls amb una baixa capacitat de retenció de la humitat, no permeten una explotació forestal rendible. Tot i això, històricament el Montgrí ha estat explotat de forma intensa (Soldevila, 2005). Tanmateix es constata un increment recent del aprofitaments destinats a biomassa.

Els incendis forestals han afectat el massís en repetides ocasions. En els darrers anys, l'incendi més important va ser el de l'estiu de 2004, el qual es va iniciar prop de Bellcaire d'Empordà i es va propagar ràpidament fins a les afores d'Ullà i Torroella de Montgrí, cremant un total 671 ha.

El paisatge del litoral empordanès ha patit profundes transformacions des de la segona meitat del segle XX, a causa de l'increment del turisme i la creació de segones residències. Tot i així, l'àmbit del parc no s'ha vist fortament alterat, gràcies a la declaració del PEIN el 1992. Malgrat l'aplicació de les diferents figures de protecció, a la plana s'hi poden trobar alguns casos de creixement urbanístic important.

Actualment l'activitat humana a les illes Medes es gairebé nul·la, però no sempre ha estat així. Al llarg del temps les illes Medes han estat ocupades per frares, pirates i guarnicions militars, que han alterat la seva vegetació (Zabala, 1986; Vilar & Quintana, 2014). D'una banda limitant el creixement de zones boscoses i per l'altre introduint espècies exòtiques, motiu pel qual en temps recents s'han fet campanyes per eliminar plantes invasores a l'illa (Bisbe et al., 2014).

La restauració de la Pletera

L'espai de la Pletera (al sud de l'Estartit) s'hi han realitzat tot un seguit d'actuacions, lligades al Life Pletera. Aquest sector es va començar a urbanitzar durant la dècada dels anys 90. Quan les obres estaven a mig fer, i el sector situat més al nord ja s'havia urbanitzat, aquestes obres es van aturar per la fallida de l'empresa promotora. Això va fer que l'espai restés mig urbanitzat, i amb un passeig marítim que migpartia l'espai en dos, envaint l'espai anteriorment ocupat per llacunes litorals. Recentment, aquest passeig marítim ha estat retirat i s'han realitzat obres de restauració que han tornat l'espai al seu estat natural, incloent la creació d'algunes llacunes. A data d'avui (setembre del 2016), la major part de les obres de restauració ja han estat finalitzades, malgrat que encara falten crear algunes llacunes i retirar les runes situades al sector més proper a l'Estartit.

Pel juny de 2019 s'ha realitzat una actualització de la cartografia de la zona de la Pletera un cop finalitzada completament la intervenció que s'hi ha dut a terme.

1.8- Treballs botànics previs

Des de finals del segle XIX s'han realitzat diversos estudis en l'àrea que ocupa el present treball, si bé la majoria d'ells comprenen només una part del territori cartografiat. Gràcies a aquests treballs, el coneixement que tenim de la vegetació d'aquest territori és prou complet, si bé fins a dia d'avui mancava una cartografia de detall que mostrés acuradament la distribució de tots els hàbitats presents.

Les primeres referències que tracten sobre la vegetació de l'àrea cartografiada en el present treball daten dels anys 60 del segle passat, si bé des de finals del segle XIX diversos botànics van visitar el territori, donant algunes dades sobre la seva flora. En el treball de Balcells (1968)

sobre el massís del Montgrí hi ha una descripció dels principals tipus de vegetació reconeguts per ell i un mapa de vegetació. Uns anys abans, el 1963, el mateix autor (Balcells, 1963) havia publicat un treball preliminar sobre el poblament vegetal de les illes Medes on s'enumeren els principals biòtops que s'hi troben. Ja a la dècada dels anys 80 i 90, diversos treballs contribueixen a enriquir el coneixement del territori, amb estudis d'indrets concrets com el treball de (Bolòs & Vigo, 1984) sobre la flora i la vegetació de les illes Medes, el qual s'ha anat actualitzant amb noves aportacions posteriors (Vilar et al., 1999). D'altra banda, Polo & Masip (1987) publiquen una descripció dels principals tipus de vegetació del massís del Montgrí. En el seu estudi dels prats secs calcícoles de l'ordre *Thero-Brachypodietalia*, Corominas (2003) aporta nombrosos inventaris d'aquestes comunitats, molts d'ells procedents del massís del Montgrí. D'altra banda, Gesti (2006), en el seu treball sobre l'àmbit dels aiguamolls de l'Alt Empordà aporta algunes dades del turó del mas Vilanera, a l'extrem nord d'aquesta cartografia. Els fulls del Mapa de Vegetació de Catalunya d'escala 1:50.000 de la Generalitat de Catalunya realitzats pel grup de recerca de Flora i Vegetació de la Universitat de Girona (Universitat de Barcelona et al., 2012) inclouen la totalitat del territori cartografiat en aquest estudi, si bé amb una escala relativament poc detallada. Finalment, el treball d'un dels autors de la present memòria (Jover, 2007) sobre la flora i vegetació del Montgrí i les illes Medes dóna una síntesi força aproximada dels principals hàbitats que es fan tant al massís del Montgrí com a la plana del Baix Ter i les Illes Medes.

2.- Característiques tècniques de l'aixecament

La present cartografia que es presenta en aquest treball és a escala 1:10 000. Tot i així, l'aixecament cartogràfic s'ha realitzat a partir d'ortofotoimatges més precises de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC). Concretament ens hem basat en les imatges a escala 1:5 000 de l'any 2014 i l'IRC a escala 1:2 500 de l'any 2014. Per tal de traçar amb més precisió alguns dels límits entre hàbitats, hem utilitzat també l'ortofotoimatge en color a escala 1:2 500 de l'any 2014. La cartografia consta de dues capes d'informació, una de polígons, i una de punts. L'àrea mínima per representar un hàbitat en forma de polígon ha estat de 2.000 m² (amb algunes excepcions en hàbitats que ocupen poca superfície, o pel seu interès com a hàbitat), i a menys que es tractes d'un hàbitat al marge del parc, no s'ha representat amb un polígon cap hàbitat de menys de 1.000 m². Per tal de poder incorporar hàbitats molt més petits, s'ha utilitzat la capa de punts, la qual no té limitació d'àrea mínima. S'ha fet una excepció a aquestes normes en el cas de l'hàbitat 19.1⁺ Illots i farallons, ja que per les característiques pròpies d'aquest hàbitat no presenta mai superfícies tant grans.

El procés d'aixecament cartogràfic s'ha dividit en tres fases:

- En la primera fase s'han revisat les zones que s'anaven a cartografiar, fent primeres aproximacions sobre les ortofotoimatges.
- La segona fase ha consistit en el treball de camp, que s'ha realitzat sempre portant les ortofotoimatges amb nosaltres. Durant aquesta fase també s'han identificat i cartografiat com a punts els hàbitats amb una extensió inferior a l'àrea mínima.
- La tercera fase ha consistit en dibuixar, en base a les ortofotoimatges en format digital i en un SIG (ArcMap de ESRI), els diferents polígons que s'han delimitat en el treball de camp, creant així la cartografia en format digital. Alhora que s'han carregat les georeferenciacions fetes per a la capa d'hàbitats en forma de punts.

El resultat final es presenta en tres capes, que es poden diferenciar segons l'àrea que comprenen. La primera capa de polígons correspon a l'àrea total cartografiada (Montgri_Hàbitats_pol.shp), i conté 2052 polígons de més de 2000m², exceptuant hàbitats amb certa rellevància que ocupen superfícies majors de 1000m². La segona és una capa vectorial de polígons (PN_Montgri_Hàbitats_pol.shp) amb 2039 polígons, que corresponen a l'àrea cartografiada dins dels límits del parc natural. Per últim la capa vectorial de punts (Montgri_Hàbitats_punts.shp), conté 245 punts amb la localització dels hàbitats presents que no ocupaven prou superfície com per ser representats amb polígons. Aquesta capa és única en el seu tipus, ja que no s'han trobat hàbitats per cartografiar amb punts fora dels límits del parc.

Per a la capa de polígons, cada polígon conté els següents camps:

Camp	Definició	Tipus
U	Hàbitat CORINE, per exemple 15.612	Text
UTEXT	Codi i enunciat complet de l'hàbitat CORINE, per exemple 15.612 Salicornars (matollars d' <i>Arthrocnemum fruticosum</i>) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral	Text
HIC	Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 1420	Text
HICTEXT	Codi i enunciat complet de l'Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (<i>Sarcocornetea fruticosae</i>)	Text
PRIORITARI	Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)	Text

TIPUS	Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = sí, 0 = no, o no constatat)	Short integer
Shape length	Perímetre del polígon en metres	Double
Shape area	Superfície del polígon en m ²	Double

Quant a la capa de punts, cada punt conté els següents camps:

Camp	Definició	Tipus
U	Hàbitat CORINE, per exemple 15.611	Text
UTEXT	Codi i enunciat complet de l'hàbitat CORINE, per exemple 15.611 Salicornars prostrats d' <i>Arthrocnemum perenne</i> , de sòls argilosos salins, sempre xops i sovint inundats, del litoral	Text
SUP	Superfície ocupada per l'hàbitat (en m ²)	Short integer
RADI	Precisió en la localització dels punts. Els capturats amb GPS tenen un valor de 10 m, la resta, situats a partir d'indicacions geogràfiques tenen un valor més gran	Short integer
HIC	Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 1420	Text
HICTEXT	Codi i enunciat complet de l'Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (<i>Sarcocornetea fruticosae</i>)	Text
PRIORITARI	Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)	Text
TIPUS	Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = sí, 0 = no, o no constatat)	Short integer

Pel que fa a l'àrea mínima cartografiada, ja s'ha comentat que aquesta és de 2.000 m² (exceptuats els illots i farallons). Les unitats per sota d'aquesta àrea o han estat omeses o s'han cartografiat en forma de punts. Només s'ha traspassat aquest límit fins els 1.000 m² en espais d'elevat interès, o en cas d'hàbitats d'especial rellevància, o si ajudaven a fer més comprensible l'estructura (en mosaic o en complexa) del paisatge d'un determinat indret.

Per a les categories i nomenclatura de cadascun dels hàbitats hem fet servir les unitats CORINE del Manual dels Hàbitats de Catalunya (Vigo et al., 2005).

Limitacions tècniques

Ahora cal esmentar que el 5 d'agost de 2016, es va produir un incendi a Rocamaura, a l'Estartit. Aquest petit incendi forestal va afectar 2,6 ha del parc natural (Bombers de la Generalitat de Catalunya, 2016), les quals ja havien estat prèviament cartografiades. Per aquest motiu, un cop hi hagi la cartografia pertinent dels incendis del 2016 caldria efectuar una revisió de l'espai afectat per l'incendi.

3.- Ampliació de la llegenda

A continuació es fa una llista i es comenten cadascun dels 109 hàbitats CORINE que figuren a les dues capes de la cartografia (polígons i punts) del Parc Natural del Montgrí les Illes Medes i el Baix Ter i àrees adjacents. Els hàbitats s'han ordenat jeràrquicament segons el seu codi i enunciat, els quals corresponen al Manual d'Hàbitats de Catalunya (Vigo et al., 2005). Els valors de superfície i nombre d'unitats per cada habitat CORINE, segons el límit del parc natural, figuren a l'annex 4 i 5, mentre que pels HIC es troba en l'annex 6.

Per a cada una de les unitats s'ha desenvolupat la següent informació:

- **Codi i enunciat de l'hàbitat:** Codi de cada habitat CORINE segons el Manual dels Hàbitats de Catalunya (Vigo et al., 2005). Els hàbitats que duen una creu al final del codi són els que es van crear de nou en fer la llista d'hàbitats de Catalunya, respecte de la llista original.
- **Text explicatiu:** Es comenta la distribució i l'interès de cada habitat, i es fa una breu ressenya de les plantes que s'hi desenvolupen. En alguns casos d'especial interès també es comenten els briòfits.
- **Nombre de polígons i punts** que hi ha a les respectives capes.
- **Superfície total que ocupa:** S'indica la superfície en hectàrees que ocupa el total de polígons de cada habitat, sense tenir en compte l'àrea dels punts, que és molt petita. En cas que un habitat estigui representat només per punts, es dona la superfície total d'aquests punts en metres quadrats.
- **Estat de conservació:** S'especifica la qualitat de cada habitat, prenent com a base de referència el model "ideal" descrit al Manual d'Hàbitats. Pot tenir quatre valors: bo (3), mitjà (2), dolent (1) i no constatat (0). S'indica l'estat de conservació en el conjunt del territori cartografiat, per aquest motiu pot ser que diferents polígons per a un mateix habitat difereixin, de vegades sensiblement, en aquest valor.
- **Representativitat al parc natural i àrees adjacents (AE):** S'assenyala el percentatge que ocupa l'hàbitat respecte la superfície del parc i àrees adjacents. En cas que el valor sigui diferent segons la superfície total considerada (àrea cartografiada vs. àrea del parc) s'afegirà aquest darrer valor entre parèntesi. Quan un habitat només està representat a la capa de punts aquests valors no es donen. Per valors superiors a l'1%

es dona la dada exacta, mentre que pels valors inferiors es dona <1% (que vol dir entre 1 i 0,5%), < 0,5% (que vol dir entre 0,5 i 0,1%) i < 0,1%.

- **Representativitat a Catalunya:** S'assenyala el percentatge que ocupa l'hàbitat CORINE respecte la superfície de les unitats del Hàbitats de Catalunya equivalents (Carreras & Ferré, 2012b). Per valors superiors a l'1% es dona la dada exacta, mentre que pels valors inferiors es dona <1% (que vol dir entre 1 i 0,5%), < 0,5% (que vol dir entre 0,5 i 0,1%) i < 0,1%. En cas de no haver-hi un hàbitat equivalent es posa "No comp".
- Finalment, detallem el codi i l'enunciat dels **hàbitats d'interès comunitari (HIC)** i s'indica si és prioritari o no.

1 AMBIENTS LITORALS I SALINS

11 MEDI MARÍ

11.1 AIGÜES MARINES (ZONA PELÀGICA)

11.121 Aigües costaneres properes

Es tracta de les aigües del mar més properes a la costa, les qual se situen principalment fora de l'àrea cartografiada. Tot i així aquesta unitat a vegades apareix en el límit litoral del parc, des de l'Escala fins a l'extrem sud del mapa, enfront de la platja de Pals. No s'hi fa cap espècie de planta vascular.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
7	-	6,92	0	<0,1 %	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

15 MATOLLARS I FORMACIONS HERBÀCIES DE SÒLS SALINS O GUIXENCs

15.1 VEGETACIÓ PIONERA DE TERÒFITS

15.1133 Salicornars herbacis de *Salicornia patula*, de sòls salins, breument inundats, del litoral mediterrani

Hàbitat poc comú a la Petera, encara que *Salicornia patula* pot apareixer de forma dispersa en altres hàbitats de la zona. La seva presència va lligada a maresmes salades, que s'emplenen d'aigua de mar durant la tardor i l'hivern. A mesura que avança l'estiu el nivell d'aigua va baixant progressivament, generant-se així aquests espais que queden emergit on creix aquesta salicornia anual. El fet de que sigui una planta anual, afegeix una important variació en l'abundància d'aquesta espècie.

Al final de la Bassa de Fra Ramos, es troba aquest hàbitat, encara que també hi han alguns individus dispersos de *Arthrocnemum perenne* (HGI 17383), que no arriben a formar l'hàbitat (15.611).

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	15	0,18 ha	2	-	-

HIC que hi correspon: **1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins**

15.12 Comunitats herbàcies de *Frankenia pulverulenta*, *Salsola soda*, *Hordeum marinum*..., nitròfiles, de sòls salins

Només s'ha cartografiat aquest hàbitat a tres punts a l'extrem oriental de la Meda Gran, al final de la vall del Còrrec de la Pota del Llop, en un situació molt influenciada pel vent de gregal, i els temporals de marítim. Aquestes condicions, lligades al sòl nitrificat de l'illa, fan d'aquest un ambient molt extrem on poques espècies estan adaptades, tan sols hi creixen petits herbassars de teròfits dominats per *Frankenia pulverulenta*, capaços de resistir tan la salinitat com la concentració de nitrats.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	3	900 m ²	2	-	No comp.

HIC que hi correspon: **1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins**

15.13 Pradells de teròfits, amb *Sagina maritima*, de sòls poc o molt salins del litoral

Hàbitat gairebé no representat al territori cartografiat, ja que només havia estat citat per (Bolòs & Vigo, 1984) en un sol punt prop de l'embarcador de la Meda Gran. Tot i que no l'hem retrobat, el fet que tingui un desenvolupament efímer no és garantia que hagi desaparegut, per aquest motiu s'ha decidit mantenir aquesta unitat a la cartografia.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	5 m ²	2	-	No comp.

HIC que hi correspon: **1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins**

15.5 PRATS I JONQUERES MEDITERRANIS

15.51 Jonqueres de *Juncus maritimus*, de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors

Aquestes jonqueres són més aviat rares al territori cartografiat. Es localitzen a les basses litorals de la Pletera, en indrets propers a l'aigua i de sòl argilós i ric en sals. Quan el substrat es torna més sorrenc i el nivell freàtic es fa més profund, són substituïdes per les jonqueres de la unitat 15.53 o per prats d'*Elymus* sp. de la 15.572⁺. Es troben dominades per *Juncus maritimus*, i també són presents altres plantes halòfiles com *Arthrocnemum fruticosum* o *Juncus acutus*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	8	0,23 ha	3	<0,1%	1,96%

HIC que hi correspon: **1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*)**

15.53 Prats dominats per plantes carnosos (*Plantago crassifolia*...) o junciformes (*Schoenus nigricans*, *Juncus acutus*...), de sòls salins, generalment arenosos i poc humits

Aquest hàbitat sovint dominat per *Juncus acutus*, és relativament freqüent al sector litoral proper a l'Estartit (a la Pletera i els Salats), on sovint colonitza antics prats d'*Elymus* sp. de la unitat 15.572⁺. Les jonqueres de *Juncus acutus* que conformen aquest hàbitat, tenen la presència d'altres plantes halòfiles com *Inula crithmoides* i *Plantago crassifolia*, alhora que gairebé sempre presenten diverses espècies d'*Elymus* sp. (*E. pycnanthus*, *E. elongatus*) procedents dels prats que aquestes jonqueres substitueixen.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
12	33	8,77 ha	3	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: **1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*)**

15.56 Comunitats de soses i salats anuals (*Suaeda maritima*, *Salsola soda*), nitròfiles, de sòls salins humits i temporalment inundats

Aquest hàbitat té una presència molt limitada al territori cartografiat, ja que només l'hem trobada a la Meda Gran, al final del Còrrec de la Pota del Llop, en el que s'hi recullen aigües d'escorrentia del planell superior, acumulant així lixiviat i sals. Per altre banda es tracta d'un fonal orientat al NE, obert al gregal i a les aportacions de sal que porta el vent contínuament i especialment durant els temporals. A més com tota l'illa té una important aportació de nitrats per culpa de les deposicions dels gavians. Això fa d'aquest punt un dels més durs quant a condicions de salinitat i nitrificació, motiu pel qual només creix aquesta vegetació nitròfila tan ben adaptada a les condicions marítimes com són *Suaeda* sp. i *Spergularia marina*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	0,13 ha	3	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

15.572+ Prats d'*Elymus* spp.

Aquests prats apareixen només a la plana al·luvial del Baix Ter, prop del litoral, i no s'allunyen més d'un quilòmetre de la línia de costa. Es fan sobre sòls de amb una proporció variable de sorres i argiles, amb un cert nivell de salinitat, superior a la de les comunitats de rereduna però inferior a la dels salicornars de la unitat 15.612. Hi dominen les espècies d'*Elymus*, sobretot *Elymus elongatus* i *Elymus pungens* subsp. *pycnanthus*, que es poden trobar en proporcions diferents en funció del grau d'humitat i salinitat del sòl. És força freqüent que aquests prats ocupin les clarianes entre les jonqueres de la unitat 15.51, així que es normal trobar-hi alguns individus esparsos de *Juncus acutus*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
19	44	19,32 ha	2	<0,5%	1,15%

HIC que hi correspon: **1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*)**

15.58 Jonqueres de *Juncus subulatus*, de sòls salins humits

Jonqueres dominades per *Juncus subulatus*, només presents en un punt de la Pletera (HGI 23899), per darrera de les zones de restauració del projecte LIFE.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	5	0,02 ha	2	<0,5%	-

HIC que hi correspon: **1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*)**

15.6 MATOLLARS HALÒFILS

15.612 Salicornars (matollars d'*Arthrocnemum fruticosum*) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral

S'ha trobat aquest hàbitat a les llacunes litorals de la Pletera i del sud de la Gola del Ter. Es tracta de matollars formats per unes poques espècies subarbustives, que es desenvolupen sobre sòls argilosos i salins, que sovint resten temporalment inundats. A més de *Arthrocnemum fruticosum*, que és l'espècie dominant, hi trobem *Inula crithmoides*, *Atriplex halimus* i *Limonium* sp.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
11	6	18,56 ha	3	<0,5%	1,13%

HIC que hi correspon: **1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*)**

15.616 Matollars baixos d'*Atriplex portulacoides*, de sòls argilosos molt salins, no gaire humits, del litoral

Matollars d'*Atriplex portulacoides* que creixen en dues situacions diferents. L'hàbitat modèlic es troba en sòl argilós a l'interior de la Pletera, als marges de la Bassas de Fra Ramon, mentre que l'hàbitat no modèlic es troba al llarg del sistema dunar de la Pletera, on té un recobriment molt important

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	76	1,08 ha	3	<0,1%	35,2%

15.7 MATOLLARS HALONITRÒFILS

15.7232+ Matollars de siscall (*Salsola vermiculata*) i salat blanc (*Atriplex halimus*), halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral

Hàbitat molt localitzat al territori cartografiat, ja que només es troba present a les Illes Medes, tant a la Meda Gran com a la Meda Petita. Ocupen les part més altes dels vessants de la Meda Gran i la Meda Petita, en espais massa secs per a la vegetació ruderal tan abundant a les illes. A més es tracta d'ambients en unes condicions molt extremes, molt nitrificats i rics en sals, fet que comporta una molt baixa riquesa d'espècies, i una clara dominància del salat blanc (*Atriplex halimus*). Tot i que *A. halimus* es present a la rereduna del litoral cartografiat, només conforma aquest hàbitat a les Illes Medes.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
9	0	4,09 ha	3	<0,1%	35,2%

HIC que hi correspon: **1430 Matollars halonitròfils (Pegano-Salsoletea)**

15.8 COMUNITATS D'ENSOPEGUERES (*LIMONIUM SPP.*) I ESPARTARS HALÒFILS

15.81 Comunitats d'ensopegueres (*Limonium spp.*), de sòls salins, molt secs a l'estiu

Malgrat que *Limonium revolutum* és una espècie ben present al llarg dels penya-segats de la costa del Montgrí i les illes Medes, només s'han representat dos polígons amb aquest hàbitat, l'un al Cap d'Oltrera i l'altre a Cala Ferriola, en punts que *Limonium revolutum* resultava dominant. En canvi, malgrat que aquesta espècie hi era present, s'ha inclòs la resta de cingles i penyals de la costa dins la unitat 18.222+. A més de les ensopegueres, en aquest hàbitat s'hi fan *Astragalus tragacantha*, *Daucus gigidium*, *Iris spuria* i *Silene sedoides*. Present a la Pletera, però amb recobriments molt baixos.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
3	0	0,72 ha	3	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant. PRIORITARI**

16 PLATGES ARENOSES I DUNES

16.1 PLATGES ARENOSES

16.111+ (+16.112+) Platges arenoses supralitorals sense vegetació

S'ha inclòs en aquesta unitat les platges sense vegetació de la plana del Baix Ter situades entre l'Estartit i la Platja de Pals. Aquesta categoria també inclou 16.112+ Sorres mediolitorals sense vegetació, ja que aquest segon hàbitat (d'uns 2-5 m d'amplada) sempre és present quan hi ha el primer però no és adequat de resoldre'l amb punts (Carreras & Ferré, 2015). Aquests hàbitats se situen entre les aigües costaneres properes de la unitat 11.121 i les dunes amb vegetació de la unitat 16.223. Cal aclarir que en aquesta unitat s'inclou la zona de platja més enretirada de la influència de les onades, la qual podria arribar a acollir una vegetació de la unitat 16.2112, però degut a la gran pressió a què es troba sotmesa (banyistes, moviment de la sorra amb maquinària) resta lliure de vegetació.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
5	0	39,82 ha	0	<1%	2,99%

HIC que hi correspon: Cap

16.12 Comunitats de teròfits, amb *Cakile maritima* (rave de mar), *Salsola kali* (barrella punxosa), *Euphorbia peplis*, *Atriplex tornabenei*..., nitròfiles, de les platges arenoses

Herbassars de *Xanthium italicum* o *Cakile marítima*, molt poc densos, amb plantes anuals de cicle de vida curt, que varia molt de superfície segons l'any. L'hàbitat es troba formant petites taques entre la unitat 16.111+.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	29	0,28 ha	0	<1%	-

16.2 DUNES

16.2112 Dunes embrionàries, amb comunitats obertes d'*Elymus farctus* (jull de platja), *Sporobolus pungens*..., de les platges arenoses

Localitzat només a la part meridional de la platja de l'Estartit.

Nombre de	Nombre de	Superfície	Estat de	Representació	Representació
-----------	-----------	------------	----------	---------------	---------------

polígons	punts		conservació	a l'AE	a Catalunya
10	12	2,04 ha	1	-	-

HIC que hi correspon: **2110 Dunes movents embrionàries**

16.2122 Dunes movents, amb comunitats de borro (Ammophila arenaria), de les platges arenoses

Hàbitat present al llarg del litoral, però de forma fragmentada a causa de la influència dels temporals dels darrers anys. Les localitats on és més ben constituït són al sud del riu Ter. Es tracta d'un hàbitat dominat pel borro, on també s'hi troben algunes plantes com *Panocratium maritimum* i *Echinophora spinosa*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	40	0,12 ha	1	-	-

HIC que hi correspon: **2120 Dunes movents del cordó litoral, amb borro (Ammophila arenaria)**

16.223 Dunes estabilitzades, amb comunitats de Crucianella maritima, Ononis natrix subsp. ramosissima (gavó marí), Thymelaea hirsuta (bufalaga marina)..., de les platges arenoses

Es tracta de la unitat que es troba immediatament a l'interior de la unitat 16.111⁺. S'ha cartografiat de la línia litoral de la plana al·luvial del Baix Ter i també en algun punt proper a l'Escala (Bol Roig). L'estabilitat de la sorra permet una densitat de vegetació mitjana. Les espècies més comunes en aquest hàbitat són *Panocratium maritimum*, *Echinophora spinosa*, *Eryngium maritimum*, *Elymus farctus*, *Euphorbia paralias* i *Crucianella maritima*. Presenten un estat de conservació mitjà, ja que si bé s'ha aconseguit eradicar la freqüentació motoritzada (en la major part dels casos), els temporals de llevant dels darrers anys li han reduït considerablement la superfície ocupada.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
24	3	32,49 ha	2	<1%	8,07%

HIC que hi correspon: **2210 Dunes litorals fixades, amb comunitats del Crucianellion maritimae**

16.228 Pradells de teròfits (Medicago littoralis, Vulpia fasciculata, Desmazeria marina...), de les arenes carbonàtiques de rereduna, al litoral meridional (delta de l'Ebre)

A la duna continental del Montgrí (prop de la Torre Ferrana) i al cordó de la duna litoral (vora la Gola del Ter), hi ha punts en què les sorres han estat remogudes i s'hi fan uns agrupaments particulars dominats per plantes psammòfiles anuals, com *Medicago littoralis*, *M. marina* i

Desmazeria marina. Tot i que aquest hàbitat només està descrit al Delta de l'Ebre, s'ha cregut oportú incloure en aquesta unitat aquests agrupaments.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	1	1,65 ha	2	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: **2230 Dunes amb pradells dels *Malcolmietalia***

16.28 Dunes residuals colonitzades per brolles o garrigues, al litoral

Algunes de les dunes en què les sorres porten més temps estabilitzades es troben colonitzades per comunitats arbustives de caràcter no psammòfil, majoritàriament brolles dominades pel romaní. Malgrat tot, en aquestes formacions encara s'hi poden trobar alguns tàxons de caràcter més o menys psammòfil, com *Aetheorhiza bulbosa*, *Alkanna tinctoria* o *Elymus farctus*. S'ha cartografiat aquesta unitat en alguns punts de la duna continental del Montgrí i de la línia litoral.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
8	5	6,37 ha	2	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: **2260 Dunes colonitzades per brolles o garrigues**

16.2982* + 16.2983* Dunes residuals plantades de pins (*Pinus pinea*, *P. pinaster*), al litoral

A la duna continental del massís del Montgrí a inicis del segle XX, es va repoblar amb pins i arbustos per tal de fixar les sorres, que en el seu moviment amenaçaven de cobrir alguns masos i camins (Ferrer, 1895). Actualment aquesta duna està coberta per pinedes d'edat diversa, integrades per *Pinus pinaster* i *P. pinea*. Al seu sotabosc hi ha una interessant barreja de plantes amb significació diversa, les unes pertanyents a les brolles de romaní i garrigues (*Rosmarinus officinalis*, *Quercus coccifera*, *Cistus albidus*, *C. monspeliensis*), les altres dels sorrells litorals (*Ammophila arenaria*, *Elymus farctus*, *Silene niceensis*, *Medicago littoralis*) o fins i tot invasores (*Robinia pseudoacacia*, *Arundo donax*, *Opuntia maxima*). També es troba aquesta unitat en alguns punts del sector litoral com la Pletera i la pineda que cobreix els terrenys de Radio Liberty. En alguns punts s'ha detectat mostres clares de circulació motoritzada, ben preocupants ja que es tracta d'un hàbitat fràgil i amb una presència significativa de plantes singulars (*Phleum arenarium*, *Astragalus tragacantha*, *Stachys maritima*).

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
19	4	344,16 ha	3	5,55% (5,57%)	26,02%

HIC que hi correspon: **2270* Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre. PRIORITARI**

16.3 ZONES INTERDUNARS

16.34 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus* var. *australis*) i herbassars graminoides de cesquera (*Saccharum ravennae*), de depressions humides de les interdunes litorals

Només s'ha trobat al sector litoral entre la Gola del Ter i les Basses d'en Coll, així com al recinte de l'antiga Radio Liberty. Florísticament es troben dominades per el jonc boval, i s'hi poden trobar algunes espècies psammòfiles com *Elymus farctus*. Només hi ha presència de *Saccharum ravennae* a Radio Liberty.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	2	0,67 ha	1	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: **2190 Depressions humides interdunars**

17 PLATGES DE CÒDOLS

17.1 CODOLARS LITORALS SENSE VEGETACIÓ

17.11+ (+17.12+)Codolars supralitorals sense vegetació

Aquest hàbitat sempre va lligat a un segon hàbitat, els 17.12+ Codolars mediolitorals sense vegetació, ja que el segon (d'un 2-5 m d'amplada) és sempre present quan hi ha el primer però no és adequat de resoldre'l amb punts (Carreras & Ferré, 2015). S'ha indicat aquesta unitat en algunes cales del massís del Montgrí (cala Pedrosa, cala Ferriola i cala Montgó), a la costa del Bol Roig i també a la Meda Gran. L'absència de rieres que aportin sediments fins en aquests indrets explica que les platges no siguin de sorra, sinó de còdols. El poblament vegetal d'aquest codolars és molt escàs, i es limita a algun individu aïllat i sense gaire vitalitat de *Crithum maritimum* i *Daucus gingidium*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
11	0	1,88 ha	0	<0,1%	9,48%

HIC que hi correspon: Cap

18 PENYA-SEGATS I COSTES ROCOSSES

18.1 PENYA-SEGATS I COSTES ROCOSSES SENSE VEGETACIÓ VASCULAR

18.15 Basses excavades a les roques mediolitorals, permanentment salines

Només hem cartografiat aquesta unitat a l'extrem oriental de la Meda Gran, on s'acumula l'aigua dels temporals. No presenta cap mena de vegetació vascular.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	0,01 ha	3	-	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

18.2 PENYA-SEGATS I COSTES ROCOSSES AMB VEGETACIÓ VASCULAR

18.222+ Penya-segats litorals de la costa septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (*Daucus gingidium*)

Els penya-segats del massís del Montgrí i les illes Medes, sovint amb alçades superiors als 80 metres, porten una comunitat formada per *Daucus gingidium*, *Limonium revolutum*, *Crithmum maritimum* i *Astragalus tragacantha*. Es tracta de plantes capaces d'arrelar en llocs de molt poc sòl o fins i tot en escletxes de roca, i a la vegada ser resistents als aerosols marins carregats de sal. En replans amb una mica de sòl s'hi fa *Silene sedoides*, planta que té al Montgrí i les Medes les úniques localitats a Catalunya.

Lligats a aquest hàbitat, al llarg de tota la línia de costa del massís del Montgrí i les illes Medes, s'hi troben 6 hàbitats: 18.11 Penya segats i roques del límit inferior de la zona mesolitoral; 18.12 Penya segats i roques de la part inferior de la zona mesolitoral; 18.131 Penya segats i roques de la part superior de la zona mediolitoral; 18.132 Tenasses de *Lithophyllum byssoides*, de la zona mediolitoral de la Mediterrània; 18.14 Coves i desploms mesolitorals; 18.16 Penya segats i roques de la franja supralitoral, ocupats sobretot per líquens (*Verrucaria*). Aquests hàbitats corresponen a la zonació que és dóna a les zones rocoses, on si hi ha molta verticalitat se succeeixen un sobre de l'altre (Carreras & Ferré, 2015). Per això s'ha considerat 18.222+ com l'hàbitat d'aquests espais, el qual sempre porta associats alguns o tots els hàbitats esmentats.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
20	1	34,53 ha	3	<1%	18,67%

HIC que hi correspon: **1240 Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium* spp.) endèmiques**

19 ILLOTS I FARALLONS

19 ILLOTS I FARALLONS

19.1 Illots i farallons

Els illots rocosos són relativament freqüents al llarg de la costa del massís del Montgrí i les illes Medes. S'ha inclòs en aquesta unitat tots aquells illots cartografiats, tot i ser inferiors a les mides mínimes per representar amb polígons, ja que es tracta d'elements que de per si no són tan grans. En aquests illots, el poblament de plantes vasculars és molt escàs degut a l'efecte de la salinitat i l'onatge, i es limita a algun peu de *Crithmum maritimum*. En canvi l'illot més gran com el de Cala Pedrosa, no s'han inclòs en aquesta unitat, ja que poden mantenir un poblament vegetal atribuïble a la unitat 18.222*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
106	0	1,93 ha	0	<0,1%	8,51%

HIC que hi correspon: Cap

2 AIGÜES CONTINENTALS

21 LLACUNES LITORALS

21.1 LLACUNES LITORALS SENSE VEGETACIÓ VASCULAR

21.11 Llacunes litorals sense poblacions de carofícies

S'ha inclòs en aquesta unitat les llacunes litorals de nova creació en l'àmbit del projecte Life Pletera, que per ara no tenen cap vegetació vascular ni cap poblament de carofícies. Caldrà fer un seguiment d'aquestes basses per veure quins hàbitats s'hi desenvolupen en un futur.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
13	0	3,27 ha	2	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: **1150* Llacunes litorals**

21.2 LLACUNES LITORALS AMB VEGETACIÓ VASCULAR

21.211 Llacunes litorals amb comunitats submerses de *Ruppia*, *Potamogeton pectinatus* (espiga d'aigua)...

S'ha trobat aquest hàbitat a les llacunes de la Pletera, les qual tendeixen a presentar una vegetació vascular dominada per *Ruppia cirrhosa*. Aquestes masses denses de *Ruppia* sp. creen un hàbitat idoni per al fartet (*Aphanius iberus*), espècie aquàtica d'elevat interès. També són comuns els cloròfits del gènere *Enteromorpha*. Tot i que actualment hi ha una superfície molt

baixa d'aquest hàbitat, es preveu que gràcies a la creació de noves llacunes a la Pletera, s'acabi comptant amb més llacunes d'aquest tipus.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	14	0,47 ha	2	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **1150* Llacunes litorals**

22 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.1 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques

S'ha inclòs en aquesta unitat les zones d'aigües lliures, sense canyissar, dels aiguamolls del Ter Vell. També s'ha indicat aquesta unitat de les Closes Boues i d'un parell de basses prop de Fonolleres. El component vegetal que s'ha pogut observar es redueix a algunes algues microscòpiques planctòniques. La tendència és que progressivament, degut a la sedimentació, aquesta unitat vagi perdent extensió.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
6	4	2,44 ha	2	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

22.4 VEGETACIÓ AQUÀTICA

22.415 Poblaments natants de *Salvinia natans*, d'aigües dolces estagnants, eutròfiques, al territori ruscínic

Hàbitat que ocupa molt poca superfície a l'àrea d'estudi, ja que només ha estat cartografiat de tres punts. És una unitat que va molt lligada als arrossars, tant als arrossars de Pals com als de l'antic estany de Bellcaire.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	3	0,01 ha	0	-	No comp.

HIC que hi correspon: **3150 Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (*Hydrocharition*) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (*Potamion*)**

22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicans i amb fulles flotants amples (*Potamogeton natans*, *P. coloratus*, *P. nodosus*), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana

S'ha cartografiat aquesta unitat en un sol punt del riu Ter, sota el pont de Torroella de Montgrí. La poca superfície que ocupa el fan susceptible de desaparèixer en cas d'alguna pertorbació. Tot i estar dominats per *Potamogeton nodosus*, també hi podem trobar *Myriophyllum spicatum*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	30 m ²	1	-	-

HIC que hi correspon: Cap

22.5 MASSES D'AIGUA TEMPORERES

22.5 Basses i estanys temporers

Només s'ha trobat aquesta unitat en dos punts de la Muntanya Gran del Montgrí. Una de les basses es troba prop de l'antiga base militar de la Clota, i presenta una petita superfície de canyís amb alguns pollancres de poca vitalitat. La segona s'ha trobat en una pedrera abandonada prop de la Torre Ponça, es tracta d'una petita bassa impermeabilitzada on hi creixen algunes plantes ruderals.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	2	0,01 ha	1	-	-

HIC que hi correspon: Cap

24 AIGÜES CORRENTS

24.1 CURSOS D'AIGUA

24.142+ Regió fluvial mitjana i baixa o dels ciprínids

El tram del riu Ter comprès entre l'entrada al territori cartografiat fins poc abans de la seva desembocadura es caracteritza per tenir un corrent relativament lent. El substrat de fons és variat, amb una alternança de fangs, sorres, còdols i roques de mides diverses. Degut als canvis sobtats de cabal del riu, es normal que la distribució de les espècies variï fortament al llarg del temps. És freqüent que dins aquesta unitat hi hagin petites illes fluvials amb canyissars sempre inundats (unitat 53.111).

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	0	32,82 ha	1	<1% (<0,5%)	3,19%

HIC que hi correspon: Cap

24.152+ Regió fluvial inferior o dels mugílids

El tram final del riu Ter, des de les proximitats de l'estació depuradora fins a la seva desembocadura, és atribuïble a aquesta unitat. Aquest tram es caracteritza (i es diferencia de l'anterior unitat) per l'extrema lentitud del seu corrent, la manca d'un llit rocós i la seva considerable fondària, superior al metre. La terbolesa de les seves aigües, fruit de la proliferació de fitoplàncton també és superior a la unitat 24.142*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	0	31,66 ha	2	<1%	2,23%

HIC que hi correspon: Cap

3 VEGETACIÓ ARBUSTIVA I HERBÀCIA

31 BOSQUINES I MATOLLARS DE MUNTANYA I D'AMBIENTS FRESCALS DE TERRA BAIXA

31.8 BOSQUINES, MATOLLARS I HERBASSARS GENERALMENT PREFORESTALS O POSTFORESTALS

31.891 Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)

Les bardisses no són una comunitat abundant al territori cartografiat, i només són freqüents en alguns sectors de la plana, com les ribes del Ter i en alguns recs. Al massís del Montgrí, es troben únicament en alguns punts en què el sòl té una major capacitat de retenció de la humitat, com per exemple fondalades o en contacte amb algunes basses de rec. Molt sovint la seva superfície és massa reduïda com per ser representable a la cartografia. Florísticament estan dominades per *Rubus ulmifolius*, acompanyat per *Crataegus monogyna* i *Prunus spinosa*. En els llocs més secs i exposats a la tramuntana (al sector proper a Sobrestany i l'Escala), també apareix *Paliurus spina-christi*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
7	3	2,53 ha	3	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

32 BOSQUINES I MATOLLARS MEDITERRANIS I SUBMEDITERRANIS

32.1 MÀQUIES I ALTRES BOSQUINES ALTES

32.11614+ Màquies denses de carrasca (*Quercus rotundifolia*) amb aspecte de bosc menut

En alguns punts del massís del Montgrí, especialment al sector més proper al litoral i també a les carenes que tanquen pel nord la vall de Santa Caterina, s'hi fan alguns bosquets formats per carrasques (*Quercus rotundifolia*) amb un port ben migrat, de només 2,5 metres d'alçada com a màxim. Florísticament són un hàbitat molt pobre, que sovint només presenten espècies dels llistonars veïns (*Brachypodium retusum*), tot i que a vegades també apareixen algunes plantes pròpies dels alzinars i garrigues com *Rubia peregrina*, *Teucrium chamaedrys* i *Asplenium adiantum-nigrum* subsp. *onopteris*. No queda clar si aquests bosquets provenen de la recuperació de les garrigues cap a comunitats més madures o bé són les restes de boscos antigament més extensos.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	5	0,80 ha	2	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**

32.142 Màquies o garrigues amb pins pinyers (*Pinus pinea*) esparsos

Al llarg de tot el massís del Montgrí, especialment al sector de la Muntanya Gran, s'hi troben petits bosquets de *Pinus pinea*. Es tracta de pinedes amb un sotabosc poc definit, que en algunes ocasions tenien un sotabosc format per garrigues de coscoll (per exemple a la Vall de Santa Caterina). Tot i que l'hàbitat en qüestió es per màquies o garrigues amb una baixa densitat de pins pinyers, s'ha utilitzat aquest codi CORINE a manca d'un de més apropiat.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
23	0	24,98 ha	3	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (*Pinus halepensis*) esparsos

Les garrigues amb un estrat arbori molt espars de pins blancs (*Pinus halepensis*) són molt freqüent a tot el sector del massís del Montgrí. El nostre criteri per diferenciar-les de la unitat 42.8412+ (pinedes de pi blanc amb sotabosc de garrigues) ha estat que l'estrat arbori de pins tingui una densitat inferior al 25%. Florísticament no es diferencien de la unitat 32.41 (garrigues de coscoll), tret de la presència d'aquest estrat de pins. Si no hi ha cap pertorbació (incendis o aclarides), s'esperaria que els polígons amb aquest hàbitat passessin a la unitat 42.8412+.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
281	0	520,88 ha	3	8,41% (8,44%)	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

32.2 BOSQUINES I MATOLLARS TERMÒFILS MEDITERRANIS

32.211 Garrigues d'ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*) i llentiscle (*Pistacia lentiscus*), de les terres mediterrànies càlides

Les formacions d'ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*) que es fan a la Meda Gran i al cap del Castell han estat inclosos dins d'aquesta unitat. Ocupen sempre llocs rocosos i molt assolellats, de manera que els freds de l'hivern gairebé no hi tenen influència. Juntament amb l'ullastre, hi trobem *Pistacia lentiscus*, *Phillyrea media* i *Rhamnus alaternus*, que sota les condicions de fort vent mostren un port ajagut. Més a l'interior, prop de Sobrestany i al Puig de la Fonollera, apareixen petits bosquets que també s'han atribuït a aquest hàbitat. En aquests casos les espècies dominants mostren un port més normal, ja que no reben la pressió dels forts vents del litoral.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
7	6	11,15 ha	2	<0,5%	<0,1%

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics**

32.214 Garrigues dominades per llentiscle (*Pistacia lentiscus*), de les contrades mediterrànies càlides

Hem cartografiat aquesta unitat en uns pocs punts, a Montgó, vora Torroella de Montgrí i en algun dels turons de la plana del Baix Ter. Només es diferencien de la unitat 32.211 per la dominància que hi assoleix el llentiscle.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
4	1	3,66 ha	3	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics**

32.2191 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), de les contrades mediterrànies càlides

Les garrigues amb plantes termòfiles es fan només al massís del Montgrí, al sector més proper al litoral, sobretot en vessants orientats a mar. Es diferencien de les garrigues de la unitat 32.41 per la presència d'algunes plantes com *Rubia peregrina* subsp. *longifolia*, *Olea europaea* var. *sylvestris* i, algunes vegades, *Astragalus tragacantha*. Malgrat tot, les diferències amb les garrigues que trobem més a l'interior són una mica difuses. Per aquest motiu s'ha considerat aquest hàbitat per les garrigues més properes al mar, i sovint en contacte amb les pinedes de la unitat 42.8411⁺.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
6	0	5,12 ha	3	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics**

32.22 Poblaments de lleteresa arbòria (*Euphorbia dendroides*), de les contrades marítimes càlides, al territori ruscínic

Hàbitat molt poc representat al territori cartografiat, només detectat en alguns punts del litoral del massís del Montgrí (cap d'Oltrera). Sempre en vessants rostos i pedregosos orientats al sud, i per tant, ben assolellats durant tot l'any. Aquesta ubicació s'explica per les preferències ecològiques de *Euphorbia dendroides*, clarament termòfila. La flora que acompanya aquesta espècie és similar a la que trobem a les comunitats halorupícoles del litoral, com *Senecio cineraria*, *Daucus gingidium*, *Oryzopsis coerulescens* o fins i tot *Olea europaea* var. *sylvestris*. Tenint en compte els llocs on es fa aquest hàbitat, sovint inaccessibles sense equips d'escalada, la freqüentació humana que rep és pràcticament nul·la, i per tant en aquest aspecte no sembla que sigui un hàbitat amenaçat.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	0,18 ha	2	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics**

32.3 BOSQUINES I MATOLLARS SILICÍCOLES MEDITERRANIS

32.341 Estepars dominats per estepa negra (*Cistus monspeliensis*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Al territori cartografiat són gairebé absents les roques silíciques. Tal i com s'ha comentat a les seccions de descripció del medi, l'única excepció són un parell d'afloraments volcànics propers a l'Estartit, els quals duen associada una vegetació molt alterada. Malgrat això, el fet que bona part dels sòls del massís i dels turons de la plana tinguin una fracció sorrenca considerable, en facilita la descarbonatació. Aquest factor deu ser determinant a l'hora d'explicar l'aparició d'estepars dominats per *Cistus monspeliensis* damunt substrats clarament calcaris. Aquesta unitat, apareix molt sovint al fons de la vall de Santa Caterina intercalada entre garrigues i altres tipus de brolles, ocupant sòls molt secs a l'estiu, i per tant el pas cap a altres formacions més madures és molt lent. L'estepa negra, que sempre és dominant en aquest hàbitat, es veu acompanyada sovint per diverses espècies, moltes d'elles de tendència calcícola com *Rosmarinus officinalis* i *Cistus albidus*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
8	0	11,82 ha	3	<0,5%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

32.375+ Brolles dominades per argelaga negra (*Calicotome spinosa*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Els sòls desenvolupats sobre roques calcàries, però amb diferents graus de descarbonatació, son molt freqüents al massís del Montgrí. Sobre aquest sòls sovint s'hi instal·len garrigues típiques de *Quercus coccifera*, però algunes vegades *Calicotome spinosa* arriba a ser l'espècie dominant. Tant la posició topogràfica com la natura del sòl on s'instal·la aquesta unitat són molt similars a l'hàbitat 32.341 (estepars dominats per estepa negra), i no queda clar el factor que determina l'aparició d'un o altre hàbitat. De fet florísticament són unitats força similars, ja que només es separen clarament per la dominància d'una o altra espècie, i sovint entren en contacte.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	2,27 ha	3	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

32.4 BOSQUINES I MATOLLARS CALCÍCOLES MEDITERRANIS

32.41 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), sense plantes termòfiles o gairebé

Aquesta unitat es troba àmpliament distribuïda per tot el sector del massís del Montgrí, així com en alguns dels turons de la plana al·luvial. Sens dubte, d'entre els hàbitats espontanis aquest és el que ocupa una major superfície. Al territori cartografiat la garriga presenta la particularitat d'estar enriquida amb algunes espècies de tendència acidòfila, com *Calicotome spinosa* i *Cistus salviifolius*, fruit de la descarbonatació dels horitzons superficials del sòl, amb una elevada proporció de sorres.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
155	0	938,95 ha	3	15,20% (15,26%)	2,03%

HIC que hi correspon: Cap

32.42 Brolles dominades per romaní (*Rosmarinus officinalis*), calcícoles, de terra baixa

Troben aquestes brolles en dues situacions ecològiques diferents. En primer lloc, els sòls més esquelètics i pedregosos del massís del Montgrí, amb una capacitat de retenció d'aigua molt migrada, no poden acollir una garriga pertanyent a la unitat 32.41. En el seu lloc s'hi instal·len brolles dominades per romaní (*Rosmarinus officinalis*), acompanyades per plantes calcícoles com *Globularia alypum*, *Genista scorpius* i *Thymus vulgaris*. Aquesta situació és freqüent a les àrees del Montgrí properes al mar (com per exemple el cap d'Oltrera i el cap del Castell) i del sector de Santa Caterina i la Muntanya del Castell (roca Galera, Montplà). Algunes de les brolles més properes al litoral tenen una densitat de romaní força baixa degut a la duresa de les condicions ambientals (sequera estival, vent), i la seva atribució a alguna unitat ha resultat difícil. Malgrat això, s'han inclòs en aquesta unitat degut a la presència d'altres plantes

pròpies de les brolles de romaní, tals com *Globularia alypum* i *Stipa offneri*. En segon lloc, també trobem aquesta brolla de romaní, en terrenys dels períodes terciari i quaternari al peu del vessant sud del massís, des de la pedrera d'Ullà fins a l'Estartit, els quals fins fa poques dècades estaven ocupats per conreus.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
173	3	200,73 ha	3	3,24% (3,25%)	0,12%

HIC que hi correspon: Cap

32.431 Estepars dominats per estepa blanca (*Cistus albidus*), calcícoles, de terra baixa

Els estepars dominats per *Cistus albidus* assoleixen una certa freqüència al massís del Montgrí, sobretot en indrets com la muntanya del Montplà i la Roca Galera. En aquestes localitats, ocupen una situació ecològica similar a les de les brolles de romaní (unitat 32.42), amb les quals sovint contacten, si bé semblen preferir indrets que edàficament són una mica més favorables. Per aquesta raó la seva densitat és sovint força elevada. Tret d'això, florísticament són dos hàbitats molt similars que comparteixen la major part de les espècies, de manera que la diferenciació entre ambdós s'ha fet en funció de l'espècie dominant.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
26	2	30,92 ha	3	<0,5% (<1%)	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

32.4811+ Argelagars (matollars de *Genista scorpius*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana

Hàbitat molt poc representat al territori cartografiat, ja que només s'ha trobat al peu de la muntanya d'Ullà, sobre materials del període terciari. Ocupa antigues feixes de conreu alternant amb els ginestars de la unitat 32.A. L'espècie dominant és l'argelaga, acompanyada per plantes pròpies de formacions menys madures, com el mateix fenàs o el llistó.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	0,03 ha	3	-	-

HIC que hi correspon: Cap

32.A GINESTARS DE GINESTA VERA

32.A Ginestars de ginesta vera (*Spartium junceum*), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)

Els matollars dominats per *Spartium junceum* no són gaire abundants al territori cartografiat, només recobreixen extensions grans vora Torroella de Montgrí, al peu del massís, ocupant antics fenassars i olivets abandonats. L'incendi que va afectar l'any 2004 aquesta zona molt

possiblement n'hagi afavorit l'expansió, ja que és un hàbitat resistent als incendis. Sota un estrat de ginesta, que pot arribar a ser força dens, s'hi fan plantes pròpies dels fenassars i llistonars (*Brachypodium retusum*, *B. phoenicoides*, *Carlina corymbosa*, *Galium lucidum*), i també peus juvenils d'algunes espècies arbustives pròpies de les brolles o màquies (*Rosmarinus officinalis*, *Quercus coccifera*, *Pistacia lentiscus*, *P. terebinthus*). De tal manera que es pot intuir la successió d'aquestes comunitats, cap a brolles o màquies.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
13	1	33,62 ha	3	0,54%	2,27%

HIC que hi correspon: Cap

32.B BOSQUINES DE PI BLANC (*PINUS HALEPENSIS*) PROCEDENTS DE COLONITZACIÓ

32.B+ Bosquines de pi blanc (*Pinus halepensis*) procedents de colonització

Algunes àrees del massís del Montgrí afectades per incendis en el passat es troben colonitzades per aquestes bosquines, en què els pins blancs assoleixen densitats molt elevades, podent arribar a diversos peus per metre quadrat. Aquesta densitat és fruit de la gran producció de pinyons que té aquesta espècie, i que permet colonitzar ràpidament les zones cremades. Degut a què aquestes àrees cremades sovint corresponen al domini de la garriga, és comú que els pins tinguin un estrat inferior de *Quercus coccifera*. La mort de molts dels pins per competència intraespecífica porta a què, amb el pas del temps, aquestes bosquines es vagin transformant en pinedes de diversos tipus, majoritàriament pertanyents a les unitats 42.8412⁺ i 42.8413⁺.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
19	0	145,40 ha	3	2,34% (2,35%)	0,56%

HIC que hi correspon: Cap

33 MATOLLARS XEROACÀNTICS DE LES TERRES MEDITERRÀNIES CÀLIDES

33.1 MATOLLARS XEROACÀNTICS DELS CAPS DE PENYA-SEGATS DE LA MEDITERRÀNIA OCCIDENTAL

33.15 Matollars xeroacàntics amb *Astragalus tragacantha*, dels caps de penya-segats del territori ruscínic

S'ha cartografiat aquesta unitat al llarg de la costa del Montgrí, on és força freqüent. Molts dels matollars formats per mates i arbustos prostrats que es fan al llarg de tota la costa del Montgrí han de ser inclosos dins aquesta unitat, si bé *Astragalus tragacantha*, tot i ser-hi present, molt rara vegada és dominant. Es dona el cas que cap dels hàbitats preestablerts es adient per a descriure aquests agrupaments, els quals tenen una distribució força restringida al

massís del Montgrí. A la seva composició hi trobem algunes espècies pròpies dels penya-segats costaners, com *Daucus gingidium* (que pot arribar a ser dominant), *Crithmum maritimum* i *Limonium revolutum*. S'ha cregut inadequat que aquestes formacions fossin incloses dins la unitat 18.222⁺, degut a la presència d'espècies llenyoses com *Smilax aspera*, *Dorycnium pentaphyllum*, *Helichrysum stoechas* i *Cistus salviifolius*. Aquestes plantes acostumen a créixer en formes prostrades o fins i tot en forma de coixinet per la influència del vent. També són presents *Senecio cineraria* i *Euphorbia characias*. Sembla ser que antigament la comunitat també es feia a les illes Medes (Bolòs & Vigo, 1984), però que l'augment de la població de gavians (i per tant, de la deposició dels seus excrements) en deu haver causat la desaparició, doncs no s'ha tornat a veure.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
32	0	13,15 ha	3	0,21%	11,96%

HIC que hi correspon: **5410 Matollars pulviniformes dels caps de penya-segats costaners, a la Mediterrània occidental**

34 PRATS (I ALTRES FORMACIONS HERBÀCIES) BASÒFILS, SECS, DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

34.3 PRATS MEDIOEUROPEUS (O MEDITERRANIS) DOMINATS PER HERBES PERENNES

34.36 Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

Prats dominats gairebé sempre per *Brachypodium phoenicoides*, acompanyada d'altres espècies herbàcies com *Galium lucidum*, *Eryngium campestre*, *Carlina corymbosa*, *Daucus carota* i *Dactylis glomerata*. Es troben tant a la plana al·luvial com al massís del Montgrí, si bé són més freqüents a mesura que ens allunyem del mar. Tan ocupen els marges dels conreus, fent una banda estreta i allargada, com colonitzen antics conreus abandonats. Si bé en aquest segon cas es necessiten uns quants anys per a l'establiment d'un fenassar ben constituït. Es tracta d'un hàbitat que ocupa sòls profunds i amb bona capacitat de retenir la humitat gran part de l'any. Degut a la poca pluviositat del territori cartografiat, sobre sòls menys desenvolupats s'hi instal·len altres hàbitats amb menys requeriments hídrics, com són els llistonars (unitat 34.511) i els pradells de teròfits (unitat 34.5131). No presenta problemes de conservació.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
46	1	42,35 ha	3	<1%	<0,5%

HIC que hi correspon: Cap

34.37+ Prats o poblaments de *Plantago albicans*, de sòls argilosos secs de terra baixa

Hàbitat localitzat al peu de la Muntanya de la Vilanera i la Muntanya Rodona, tot i que també es troba l'espècie dominant d'aquest hàbitat per altres punt de les mateixes zones esmentades. També s'ha trobat un petit prat a la Torre Ferrana, en aquest cas sobre sorres, degut a la proximitat de la duna interior del Montgrí.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
5	1	1,78 ha	2	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

34.5 PRADELLS I PRATS SECS MEDITERRANIS

34.511 Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa

Hàbitat freqüent al massís del Montgrí, que també s'ha trobat en alguns turons de la plana al·luvial, prop de Sant Julià de Boada i el Molí de Pals. Aquests llistonars es desenvolupen sobre roques calcàries, en sòls secs i pedregosos. Es caracteritzen per la presència de nombrosos tàxons de plantes anuals, que creixen a les clarianes deixades pel llistó i que donen a la comunitat una elevada diversitat. Entre les més comunes, es poden citar *Linum scabrum*, *Bupleurum baldense*, *Medicago minima*, *Asterolinon linum-stellatum*, etc. La descarbonatació dels horitzons superficials del sòl permet la presència d'alguns tàxons calcífugs com *Linum trigynum*, *Helianthemum guttatum* i *Ranunculus paludosus*.

També s'han inclòs dins d'aquesta unitat les formacions vegetals, massa poc denses com per incloure-les dins de la categoria de matollars, que es fan als solells de sòl prim de la Muntanya d'Ullà. En aquestes formacions el llistó conviu amb algunes plantes subrupícoles com *Oryzopsis coerulescens*, així com alguns tàxons propis de les brolles de romaní com *Stipa offneri* o el mateix romaní.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
66	9	65,75 ha	3	1,06%	<0,5%

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*). PRIORITARI**

34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental

Aquests pradells apareixen allà on el sòl és més argilós i compactat, i on el llistó té dificultats per desenvolupar-se. Sovint es troben molt barrejats amb el llistonar (unitat 34.511), i fins i tot són freqüents les formes de transició entre ambdós hàbitats. Es tracta de pradells dominats per teròfits, taxonòmicament molt diversos, on no hi ha una dominància clara de cap espècie, a diferència dels llistonars o prats d'albellatge. Aquest prat presenten una distribució molt fragmentada, ja que sovint ocupen petites superfícies entremig d'altres comunitats com

brolles o llistonars. La desaparició de la pastura fa que progressivament es transformin en d'altres comunitats com brolles de romaní, raó per la qual el seu grau d'amenaça és considerable. Florísticament, són l'hàbitat d'algunes espècies de plantes poc freqüents al territori cartografiat, tant de plantes vasculars (*Allium chamaemoly*, *Romulea columnae*, *R. ramiflora*, *Gagea villosa*, *Ophioglossum lusitanicum*, *Evax lusitanica*) com briòfits (*Acaulon muticum*, *A. fontiquerianum*, *Pottia recta*).

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
7	10	2,37 ha	2	<0,1%	<0,1%
HIC que hi correspon: 6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>). PRIORITARI					

34.6 PRATS ALTS MEDITERRANIS

34.6321+ Prats oberts amb dominància de ripoll (*Oryzopsis miliacea*), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa

És un hàbitat dominat per *Oryzopsis miliacea*, que apareix en erms, munts de runes i descampats. Comparteix algunes espècies amb les comunitats ruderals, degut a les seves preferències ecològiques. Només s'ha cartografiat vora l'Escala, si bé s'ha observat ocupant superfícies molt petites en altres llocs del massís del Montgrí. Tenint en compte la seva dinàmica no cal patir pel seu estat de conservació, ja que és un hàbitat que apareix ràpidament tan bon punt es donen les condicions adients.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	2,31	3	<0,1%	<0,1%
HIC que hi correspon: Cap					

34.6322+ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri*, *S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)

Malgrat que *Stipa offneri* és una gramínia que es troba ben distribuïda per bona part del sector del massís, només es troba de forma dominant en alguns prats dels turons del Mas Vilanera i del Mas les Corts, així com en alguns punts del litoral de la Muntanya Gran del massís del Montgrí. Aquesta unitat sovint és difícilment destriable dels llistonars de la unitat 34.511 o dels prats de teròfits de la 34.5131, així que el criteri que s'ha establert per establir una o altra unitat ha estat la dominància de *Stipa offneri*. És per això que moltes de les espècies d'aquests altres dos hàbitats són compartides amb la present unitat.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
13	6	46,24 ha	3	<1%	7,31%
HIC que hi correspon: Cap					

34.634 Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes

Aquests prats apareixen de forma dispersa per tot el massís del Montgrí, ocupant petites superfícies. Ocupen sòls secs i pedregosos, els quals no permeten un creixement vigorós de la vegetació, i per aquest motiu sol tractar-se de formacions esclarissades i amb pocs teròfits. Aquest hàbitat s'ha cartografiat a la vall de Santa Caterina, al pediment del massís vora Torroella de Montgrí i al sector de la Muntanya Gran més proper a l'Estartit. No s'ha trobat ni a les illes Medes ni als turons de la plana. La seva diferenciació d'altres unitats sovint és complicada, ja que apareixen nombroses formes de transició. A l'ocupar sòls molt pedregosos fa que sovint es barregin amb comunitats de tendència rupícola amb *Oryzopsis coerulescens*, fet que en complica encara més la interpretació. Per això només aquelles formacions clarament dominades per *Hyparrhenia hirta* han estat incloses en aquesta unitat.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
12	7	8,45 ha	3	<0,5%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

37 HERBASSARS, JONQUERES I PRATS HUMITS

37.4 JONQUERES MEDITERRÀNIES

37.4 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)

S'han trobat aquestes jonqueres sobre sòls humits però rarament inundats al sector proper a Belcaire d'Empordà, sobre els terrenys antigament ocupats per l'antic estany de Belcaire. Es caracteritzen per la dominància de *Scirpus holoschoenus* i *Festuca gr. arundinacea*. Només s'han cartografiat dos polígons d'aquest hàbitat, un vora Sobrestany i l'altre als peus del turó del Mas Les Corts. Fora d'aquests sector, és un hàbitat que apareix de manera fragmentària al llarg de bona part de la plana al·luvial, formant petits poblaments de *Scirpus holoschoenus*, que sovint es troben formant mosaics amb hàbitats com les bardisses. A mesura que ens acostem a la línia de costa, aquestes jonqueres són substituïdes per jonqueres amb *Juncus acutus* i *J. maritimus* de la unitat 15.51. Tenint en compte la poca superfície que ocupa al PNMMBT, caldria vigilar que no es facin actuacions que puguin comprometre la seva persistència.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	0	7,75 ha	2	<0,5 %	2,21%

HIC que hi correspon: **6420 Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del *Molinio-Holoschoenion***

38 PRATS DE DALL I PASTURES GRASSES

38.2 PRATS DE DALL DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

38.24+ Prats dalladors, generalment amb *Gaudinia fragilis*, de la terra baixa plujosa

Els prats amb *Gaudinia fragilis* són molt rars al territori cartografiat. En el passat eren una comunitat més estesa, però els canvis en els usos del sòl els van transformar en conreus intensius. De fet, només hem cartografiat aquesta unitat a la plana del Baix Ter, prop de l'Estartit, a les closes recentment recuperades en les actuacions de Projecte Life del Ter Vell. Les espècies més comunes són *Festuca arundinacea*, *Trifolium pratense*, *Tetragonolobus maritimus*, *Sonchus maritimus* subsp. *maritimus*, *Oenanthe lachenallii* i *Tragopogon lamottei*. Tot i que actualment no sembla que sigui un hàbitat amenaçat, caldria vetllar per la conservació, doncs només existeix un únic polígon i de poca superfície.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	5,18 ha	1	<0,1%	1,33%
HIC que hi correspon: 6510 Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (<i>Arrhenatherion</i>)					

4 BOSCOS

42 BOSCOS ACICULIFOLIS

42.8 PINEDES MEDITERRÀNIES

42.8411+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues amb ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*), margalló (*Chamaerops humilis*)..., de les contrades marítimes càlides

En aquesta unitat s'han inclòs les pinedes de bona part del sector litoral del massís del Montgrí, que molt sovint cobreixen els vessants de les cales (cala Pedrosa, cala Ferriola). Es diferencien de les pinedes de la unitat 42.8412+, 42.8413+ i 42.8414+ per la presència d'un conjunt d'espècies pròpies de les màquies litorals, com *Olea europaea* var. *sylvestris*, *Rubia peregrina* subsp. *longifolia* o fins i tot dels matollars litorals com *Daucus gingidium*, *Senecio cineraria* i *Limonium revolutum*. El seu estat de conservació és bo, i no sembla que hi hagin amenaces que en comprometin la preservació.

Si bé la major part de pinedes de pi blanc cartografiades són formacions secundàries (42.8412+, 42.8413+ i 42.8414+), que amb el pas del temps tendirien cap a formacions més madures com els alzinars o màquies, semblaria que les pinedes litorals jugarien un altre paper en la successió vegetal. Es tracta de boscos amb una estructura de classes diamètriques heterogènia, i una important abundància de talles grans. Això afegit a l'absència d'espècies

pròpies dels alzinars, farien pensar que es tracta d'una comunitat madura, que ja hauria arribat al seu estat final de successió.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
20	1	68,98 ha	3	1,11% (1,12%)	<0,5%

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**

42.8412+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), de les terres mediterrànies

La major part de les pinedes de pi blanc del territori cartografiat són formacions secundàries, que tan provenen de la colonització espontània de garrigues de *Quercus coccifera*, com tenen un origen antròpic (repoblacions presents a la Muntanya Gran). Aquestes pinedes, amb el pas del temps, tendrien cap a formacions més madures com els alzinars o màquies, tal i com denota la presència d'abundants arbustos d'aquelles comunitats al seu sotabosc. Florísticament no es diferencien de les unitats 32.143 i 32.2191, ja que el pi no és capaç de crear un ambient nemoral diferenciador de la flora. Són un hàbitat molt freqüent al sector del massís del Montgrí, on sovint cobreixen superfícies grans sobretot al sector de la Muntanya Gran, entre l'Estartit i l'Escala.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
69	0	783,79 ha	3	12,64% (12,69%)	<1%

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**

42.8413+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar

Principalment s'han cartografiat aquestes pinedes en fondalades del massís del Montgrí, i al Puig de la Fonollera. La separació d'aquestes pinedes de les de la unitat 42.8412+ és difícil, pel fet que són freqüents les formes de trànsit. El criteri que s'ha seguit per assignar les pinedes a una o altra unitat ha estat que hi hagués una dominància, o almenys presència significativa al sotabosc, de les plantes característiques dels alzinars i màquies, com *Phyllirea media*, *Rhamnus alaternus* i fins i tot *Quercus ilex* amb port arbustiu.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
40	0	290,65 ha	3	4,69% (4,70%)	0,34%

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**

42.8414+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes

En alguns punts del massís del Montgrí, com al cap d'Oltrera (oest de la Muntanya d'Ullà) i sobre la urbanització "La Torre Gran" (Estartit), les pinedes de pi blanc duen com a sotabosc

una brolla calcícola de romaní que florísticament es igual a la unitat 32.42. Es un hàbitat més aviat rar al territori cartografiat, però no sembla presentar problemes de conservació.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
9	0	21,27 ha	3	<0,5%	<0,1%

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**

42.8417+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), sense sotabosc llenyós

Es tracta de pinedes de pi blanc en què al seu sotabosc les plantes arbustives tenen una presència molt residual. Sovint, aquest sotabosc està integrat per comunitats ruderals. Altres vegades l'alteració d'aquest sotabosc és tant intensa (per exemple, prop de nuclis hàbitats o fins i tot parcel·les entremig d'urbanitzacions) que el sotabosc és gairebé inexistent. S'han cartografiat aquestes pinedes en diversos llocs del massís del Montgrí, com per exemple el Bol Roig (vora l'Escala), al voltant de Sobrestany i als turons del Mas Vilanera i del mas les Corts.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
21	1	39,22 ha	3	<1%	<1%

HIC que hi correspon: Cap

43 BOSCOS MIXTOS DE CADUCIFOLIS I CONÍFERES

43 BOSCOS MIXTOS DE CADUCIFOLIS I CONÍFERES

43.H Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes

Únicament s'ha cartografiat un polígon d'aquest hàbitat, que correspon a un bosc mixt amb *Pinus halepensis*, *Quercus pubescens* i *Quercus ilex* subsp. *ilex*. Es tracta d'un petit bosc en el límit municipal de Torroella de Montgrí amb l'Escala, situat en un terreny planer i amb el sòl relativament poc pedregós, que segurament té una capacitat de retenció d'aigua superior als terrenys circumdants. No presenta un estat de maduresa gaire avançat, ja que sembla que es tracta d'un bosc en recuperació a partir d'antics conreus abandonats.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	6,66 ha	2	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: Cap

44 BOSCOS I BOSQUINES DE RIBERA O DE LLOCS MOLT HUMITS

44.1 COMUNITATS DOMINADES PER *SALIX* SPP.

44.1412 Salzedes (sobretot de *Salix alba*) de terra baixa i de la muntanya mitjana

Únicament s'ha cartografiat aquest hàbitat a les ribes del Ter, on apareix fins poc abans de la seva desembocadura. No constitueix un bosc continu, sinó polígons discontinus d'extensió variable. Al territori cartografiat, l'espècie de salze dominant és *Salix alba*, acompanyat d'algunes altres espècies com *Populus alba*, *Salix cinerea*, *Fraxinus angustifolia* i *Alnus glutinosa*. Com que es tracta d'un hàbitat força afectat tant per la influència humana com per l'efecte de les riuades, s'hi fan una barreja d'espècies pròpies del bosc de ribera (*Lamium flexuosum* i *Sambucus nigra*) i espècies nitròfiles o fins i tot invasores (*Arundo donax* i *Acer negundo*). Sovint, aquestes salzedes es troben molt barrejades amb les bardisses i els canyars de les unitats 31.891 i 53.62 respectivament.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
23	0	19,87 ha	2	<0,5%	1,24%

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**

44.6 ALBEREDES I ALTRES BOSCOS DE RIBERA MEDITERRANIS

44.612 Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent (*Iris foetidissima*), del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals

Aquest hàbitat s'ha cartografiat únicament en alguns recs del sector de la plana al·luvial al sud del Ter, principalment al voltant de les Basses d'en Coll. Es tracta sempre de boscos de poca amplada, ja que ressegueixen les motes que hi ha entre els recs i les terres agrícoles adjacents. Per aquest mateix motiu és presenten sovint com a retalls mitjanament conservats i aïllats els uns dels altres. En els casos on els boscos tenen un bon estat de conservació, es poden trobar algunes plantes mesòfiles (*Cornus sanguinea*, *Iris foetidissima*, etc.) al sotabosc. Són més freqüents els casos on l'estat de conservació que presenten aquest boscos no es massa bo, i el sotabosc es troba ocupat per bardisses o canyars

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
8	0	13,85 ha	1	<0,5%	5,08%

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**

44.637+ Freixenedes de *Fraxinus angustifolia*, de terra baixa

S'ha trobat aquest hàbitat associats als cursos fluvials, al llarg del Baix Ter. Aquests boscos ocupen una situació similar als de la unitat 44.612, si bé els hem cartografiat en terres més interiors, reduïts a un estret cinyell resseguint els recs. Florísticament gairebé no es diferencien de les alberedes amb lliri pudent, ja que l'alteració a què es troben sotmesos en deu haver

minimitzat les diferències. La dominància de *Fraxinus angustifolia* és el criteri que hem utilitzat per assignar els boscos de ribera a aquest hàbitat.

La major part de les freixenedes corresponen sens cap dubte a l'hàbitat 44.637⁺, tot i així s'ha trobat un polígon on el bosc diferiria una mica de la composició modèlica, als peus del puig de la Fonollera, sobre terrenys al·luvials en un antic rec. Es tracta d'un bosc dominat per freixe de fulla petita, el qual es troba acompanyat per *Ulmus minor*, *Quercus pubescens* i *Populus alba*, amb un sotabosc ric en plantes mesòfiles. Aquesta composició recorda al nou hàbitat descrit per Mercadal & Vilar (2014) al curs baix de la Tordera, tot i que només es tractaria d'una típica freixeneda.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
8	0	13,53 ha	2	<0,5%	<1%

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**

44.8 BOSQUINES MEDITERRÀNIES DE RAMBLES I RIERES O DE LLOCS MOLT HUMITS

44.8131 Tamarigars, de sòls salabrosos

Els tamarigars apareixen de forma abundant prop del litoral, majoritàriament a la plana al·luvial entre l'Estartit i les Basses d'en Coll. Ocupen els sòls humits i amb presència de sals, degut a la proximitat al litoral. Molt sovint trobem aquesta unitat en forma de fileres, separant conreus, ja que prop del litoral els tamarius substitueixen els xiprers en la funció de paravents. També s'ha cartografiat aquest hàbitat al Bol Roig, sobre substrat calcari però on el sòl argilós permet la presència d'aquest hàbitat. Florísticament estan dominats per *Tamarix* sp., i apareixen espècies acompanyants halòfiles com *Elymus* sp. i *Juncus acutus*. De fet, hi ha un pas gradual en la successió dels prats d'*Elymus* sp. de la unitat 15.572⁺, a les jonqueres halòfiles de la 15.51 i a la present unitat. Per aquest motiu es normal trobar aquests hàbitats associats entre ells, fent molt difícils a vegades la identificació entre un i altre unitat. El criteri a l'hora d'assignar els polígons a aquesta unitat ha estat un recobriment de *Tamarix* sp. superior al 20%.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
27	113	16,22 ha	2	<0,5%	7,12%

HIC que hi correspon: **92D0 Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (*Nerio-Tamaricetea*)**

45 BOSCOS ESCLEROFIL·LES I LAURIFOLIS

45.2 SUREDES

45.2163+ Boscos mixtos de surera (*Quercus suber*) i pins (*Pinus spp.*)

Malgrat que al territori cartografiat els materials silicis són pràcticament absents, als peus del Montplà trobem un petit bosc mixt format per *Quercus suber* i *Pinus halepensis*. Segurament aquest fet està relacionat amb la presència de sorres al sòl, cosa que permet una certa descarbonatació. Al seu sotabosc s'hi fan plantes típiques a les garrigues i brolles veïnes. Aquest bosquet va resultar afectat per l'incendi de l'any 2004, motiu pel qual el seu estat de conservació no és gaire bo.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	0,07 ha	1	-	-

HIC que hi correspon: **9330 Suredes**

45.3 ALZINARS I CARRASCARS

45.3121+ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans

Únicament s'ha cartografiat aquest hàbitat en dos sectors del massís del Montgrí, l'un prop de Sobrestany, i l'altre a la Muntanya Gran prop de la Torre Ponça. Ocupen sòls planers, sovint amb una proporció important de sorres. Possiblement això contribueix a una major capacitat per retenir la humitat per part d'aquests sòls, cosa que permet que en aquest indrets la recuperació de l'alzinar hagi estat més gran que en llocs del Montgrí. Es tracta de boscos en general joves, en que sovint no s'arriba a formar un estrat arbori continu. Al seu interior, encara són freqüents algunes plantes heliòfiles, que també trobem a les garrigues o les brolles de romaní.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
6	0	32,01 ha	2	<1%	<0,1%

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**

45.3123+ Alzinars amb pins (*Pinus spp.*) de terra baixa

És freqüent que els alzinars portin un estrat arbori superior de pins (majoritàriament *Pinus halepensis*), vestigi de quan aquests indrets estaven ocupats per pinedes amb un sotabosc de màquies d'alzinar. La seva distribució al territori cartografiat és molt similar a la de la unitat 45.3121+, de la qual gairebé no es diferencien des d'un punt de vista de la composició florística. Aquest hàbitat representaria la successió natural de les pinedes de la unitat 42.8413+, i en absència de perturbacions acabaria tendint a transformar-se en un alzinars de la unitat 45.3121+.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
8	0	22,07 ha	3	<0,5%	<0,1%

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**

5 MOLLERES I AIGUAMOLLS

53 VORES D'AIGÜA I HÀBITATS INUNDABLES

53.1 CANYISSARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.111 Canyissars sempre inundats

Els canyissars són molt freqüents envoltant els aiguamolls de la plana (el Ter Vell, Bassa de l'Ànser, Basses d'En Coll, les Closes Boues, etc.), així com també resseguint els marges del Ter als trams de corrent més calmat. Al sector del massís aquests canyissars són completament absents. Es un hàbitat molt dens, amb una alçada sovint superior als 2 metres, on a més del canyís (*Phragmites australis*) s'hi fan tot un conjunt de tàxons com *Typha angustifolia*, *T. latifolia*, *Lythrum salicaria*, *Lysimachia vulgaris* i *Alisma plantago-aquatica*. A més dels valors florístics, aquest hàbitat té una importància molt gran per a fauna, ja que es un important punt de nidificació d'aus aquàtiques. Tot i que no presenta problemes de conservació importants, una baixada del nivell freàtic podria afectar-ne la superfície que ocupa, ja que el canyís passaria a ser considerat l'hàbitat 53.112.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
29	4	40,47 ha	3	<1%	1,36%

HIC que hi correspon: Cap

53.112 Canyissars de sòls rarament inundats

En alguns indrets en què el nivell freàtic es troba a una certa fondària el sòl rara vegada resta inundat. Aquesta situació es troba sovint en els indrets antigament ocupats per aiguamolls que es van dessecar amb finalitats agrícoles, o també en antics aiguamolls que progressivament han quedat reblerts per sediments de forma natural, a tota la plana al·luvial. Aquests indrets poden acollir encara canyissars, sempre i quan el nivell freàtic es trobi encara relativament proper a la superfície. Florísticament aquest hàbitat és més pobre que la unitat 53.111, i manquen o són rares algunes de les espècies més exigents quant a les condicions hídriques, com les balques (*Typha latifolia* i *T. angustifolia*). A part del canyís també hi són molt freqüents la corretjola (*Calystegia sepium*) i la salicària (*Lythrum salicaria*). Als llocs més propers al litoral els tamarius (*Tamarix* spp.) hi poden fer acte de presència.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
25	68	27,05 ha	2	<0,5%	<1%

HIC que hi correspon: Cap

53.113 Canyissars de *Phragmites australis* subsp. *chrysanthus*

A la llacuna del Ter Vell els canyissars de la unitat 53.111 s'enriqueixen amb una subespècie de canyís de majors dimensions (*P. australis* subsp. *chrysanthus*), la qual sovint arriba a dominar l'hàbitat. En aquests casos podem diferenciar aquesta unitat, la qual acostuma a fer-se en aquells llocs en que la proximitat al mar, fa augmentar la salinitat del sòl. Florísticament, podem diferenciar aquest hàbitat per la presència d'alguns tàxons de tendència halòfila, entre els quals hi ha *Limonium* sp., *Tamarix africana*. i *Juncus maritimus*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	1	1,37 ha	2	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

53.17 Poblaments de jonques (*Scirpus* spp.), d'aigües salabroses

Comunitat densa i alta de *Scirpus maritimus*, poc comuna a la Pletera, que apareix en els marges de les llacunes.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	2	0,02 ha	2	<0,1%	<0,1%

53.6 CANYARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.62 Canyars (d'*Arundo donax*), de vores d'aigua

Al territori cartografiat els canyars apareixen de forma freqüent a les ribes del Ter al llarg de tot el seu recorregut, sovint recobrint les motes artificials que es van fer per protegir els conreus de la plana de les inundacions. Aquesta alteració de les ribes, unit a l'ús de la canya per a aplicacions diverses i la seva capacitat per propagar-se a través de rizomes, possiblement expliqui la gran expansió que han assolit els canyars vora el Ter. Fora d'aquest ambient es un hàbitat més aviat escàs. La flora acompanyant no és molt diversa, tot i que a vegades inclou alguns tàxons propis dels boscos de ribera als quals substitueixen (*Alnus glutinosa*, *Lamium flexuosum*).

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
47	6	30,41 ha	3	<1% (<0,5%)	<1%

HIC que hi correspon: Cap

6 ROQUES, TARTERES, GLACERES, COVES

61 TARTERES

61.3 ALTRES TARTERES

61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes

Les tarteres són freqüents al llarg de les zones més abruptes del massís del Montgrí, però es tracta de petites superfícies, que s'han representat en punts, i que fins i tot en molts casos ni s'han pogut cartografiar. Normalment no porten associades gaires plantes, degut a la mobilitat dels blocs de pedra que les formen i a les condicions extremes que s'hi donen, que fan que la colonització sigui extremadament lenta. Tot i així, en alguns punt, si troben alguns tàxons de preferències ecològiques variades com *Geranium robertianum* subsp. *purpureum*, *Polypodium vulgare* i *Smilax aspera*. També si poden trobar alguns briòfits, recobrint les roques, com *Hypnum cupressiforme* var. *cupressiforme* i *Tortella nitida*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
17	62	5,52 ha	3	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: **8130 Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila**

62 ROQUES NO LITORALS

62.1 CINGLES I PENYALS CALCARIS

62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies

Els penyals i cingles calcaris més abruptes del massís del Montgrí els hem cartografiat sobretot a l'àrea de la Muntanya d'Ullà, així com al vessant sud dels turons de Roca Maura i Torre Moratxa. Aquests ambients acullen les úniques localitats, al territori cartografiat, d'algunes espècies d'interès com *Alyssum spinosum*, *Amelanchier ovalis* i *Silene saxifraga*. La major part d'aquests penyals no presenten problemes de conservació degut a la seva inaccessibilitat, tot i que en alguns punts hi han rutes d'escalada. A més cal afegir que durant el període que s'ha realitzat l'estudi, es va produir un incendi al turó de Roca Maura, afectant en part a una zona amb presència d'aquest hàbitat.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
63	21	24,55 ha	3	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**

62.7 ROQUES I MURS AMB VEGETACIÓ SUBNITRÒFILA

62.7+ Roques i murs amb vegetació subnitròfila

Hàbitat cartografiat vora la carretera de l'Escala a Viladamat i també en alguns punts de les Illes Medes. Es tracta d'un hàbitat amb plantes ruderals, com *Parietaria officinalis* i *Antirrhinum majus*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	5	0,01 ha	3	-	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

8 TERRES AGRÍCOLES I ÀREES ANTRÒPIQUES

82 CONREUS HERBACIS

82.3 CONREUS HERBACIS EXTENSIVUS, PRINCIPALMENT DE CEREALS

82.31+ Conreus herbacis extensius de sòls humits (sovint de regadiu o de contrades molt plujoses)

Els conreus de regadiu són molt freqüents a tota la plana al·luvial, i es diferencien pel fet de tenir una irrigació artificial. Dins d'aquesta unitat, s'han inclòs diversos cultius: userda, blat de moro, morenc, gira-sol, colza i civada. Aquest hàbitat, acostuma a presentar una flora relativament pobra, degut a les tècniques de selecció de llavors i l'aplicació d'herbicides. Algunes espècies que s'han trobat de manera constant són els blets (*Chenopodium album*), els amarants (*Amaranthus deflexus*, *A. retroflexus*) i diverses gramínies de preferències ruderals (*Echinochloa crus-galli*, *Digitaria sanguinalis*, *Setaria verticilla* i *S. viridis*).

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
53	0	715,49 ha	0	11,54% (11,58%)	<1%

HIC que hi correspon: Cap

82.32+ Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa

S'han cartografiat els conreus de secà tant a la plana al·luvial com al massís del Montgrí. En l'últim cas, sovint es tracta de petites parcel·les entremig de les garrigues o pinedes, que semblarien estar més lligades a l'activitat cinegètica (per tal d'afavorir els animals objecte de cacera) que no pas a una activitat agrícola rendible. La flora d'aquesta unitat, al igual que els conreus de regadiu de la 82.31+, és força pobra degut a l'aplicació d'herbicides i selecció de

llavors. A la plana, apareixen alguns tàxons propis dels conreus de regadiu, degut a la major humitat del sòl.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
33	0	178,63 ha	0	2,88% (2,89%)	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

82.4 CAMPS INUNDABLES

82.41 Arrossars

Els camps d'arròs es troben actualment ben representats al sector de Pals i també als terrenys antigament ocupats per l'estany de Bellcaire, actualment dessecat. Juntament amb l'arròs (*Oryza sativa*) s'hi fan un conjunt d'espècies arvenses, moltes d'elles neòfites; recentment hi hem trobat *Heteranthera reniformis*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
13	0	674,72 ha	0	10,88% (10,92%)	2,88%

HIC que hi correspon: Cap

83 CONREUS LLENYOSOS I PLANTACIONS D'ARBRES

83.1 CONREUS ARBORIS

83.11 Camps d'oliveres (*Olea europaea* subsp. *europaea*)

Els conreus d'oliveres són freqüents sobretot al peu del massís, entre Ullà i l'extrem sud del sector de Les Dunes. També estan força estesos per la part baixa de la vall de Santa Caterina i als voltants de Sobrestany. En canvi, no s'han observat a la plana al·luvial. La seva flora va molt lligada a la seva gestió, principalment les llaurades periòdiques del sòl i l'aplicació d'herbicides. Degut a aquestes pràctiques la major part dels olivets tenen una flora relativament pobra, sobretot en comparació amb altres olivets situats fora del parc. Només els camps d'oliveres de la part baixa de la vall de Santa Caterina mostren una flora diversificada. D'altra banda, alguns dels polígons que s'han atribuït a altres unitats com llistonars, estepars de *Cistus albidus* o fins i tot garrigues, correspondrien a antics olivets els quals, per la seva flora i estructura, ja no es poden considerar com un hàbitat agrícola.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
46	0	98,62 ha	0	1,59% (1,60%)	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.13 Camps de nogueres (*Juglans regia*)

Només s'ha cartografiat un únic polígon d'aquest hàbitat, situat en una zona de dunes prop de la Torre Ferrana. Sembla que aquest camp és portat d'una forma artesanal, i possiblement la seva producció deu ser per a ús particular. La seva flora arvense és similar als camps d'oliveres de la unitat 83.11.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	1,74 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.14 Camps d'ametllers (*Prunus dulcis*)

És una unitat molt poc present al territori, ja que només s'han cartografiat dos polígons prop del mas de la Torre Ponça. Semblaria que són gestionats de forma tradicional. La seva flora és similar a la dels camps d'oliveres de la unitat 83.11.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	0	0,98 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

Malgrat que els fruiterars de regadiu són un conreu realment molt estès per tota la plana al·luvial (fora dels límits del Parc Natural), la seva presència en el territori cartografiat és relativament reduïda. S'han cartografiat, per exemple, a les proximitats de les Basses d'en Coll i en terrenys de l'antic estany de Bellcaire. Per espècie d'arbre cultivada, les pomeres són les més freqüents. Porten una flora similar a la que trobem als camps de regadiu, integrada per espècies ruderals de desenvolupament estival: *Setaria viridis*, *S. verticillata*, *Digitaria sanguinalis*, etc.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
8	0	27,78 ha	0	<0,5%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.2 CONREUS ARBUSTIUS

83.211 Vinyes portades de manera tradicional

Les vinyes no abunden al territori cartografiat, i ocupen sempre parcel·les de poca superfície. S'han cartografiat al peu del massís, vora Ullà i Torroella de Montgrí. La seva flora acompanyant és variada, en funció de la gestió que se'n faci.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
5	0	3,17 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.3 PLANTACIONS D'ARBRES

83.3113 Plantacions de xiprers (*Cupressus sempervirens*) i d'altres cupressàcies europees

Només s'han cartografiat en un parell de punts vora la pista que travessa d'est a oest la Muntanya Gran del Montgrí. Es tracta d'antigues plantacions, força envaïdes per garrigues de coscoll.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	2	0,14 ha	0	-	-

HIC que hi correspon: Cap

83.3122 Plantacions de pi insigne (*Pinus radiata*) i d'altres pins no europeus

Només s'han marcat un punt d'aquest hàbitat, situat a la Muntanya Gran del Montgrí, prop de la pista forestal que connecta Sobrestany amb la costa. És una antiga plantació força envaïda per les garrigues de coscoll.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	0,05 ha	0	-	-

HIC que hi correspon: Cap

83.321 Plantacions de pollancre (*Populus spp.*)

Al territori cartografiat les plantacions de pollancre es troben limitades a uns pocs polígons, tots ells situats a la plana. El seu sotabosc està integrat per un conjunt d'espècies, la major part nitròfiles, si bé s'hi poden trobar algunes plantes pròpies del bosc de ribera com *Arum italicum*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
4	0	3,73 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.322 Plantacions d'eucaliptus (*Eucalyptus spp.*)

Només s'ha marcat un punt d'aquest hàbitat, situat en el mateix indret que la unitat 83.3122. El seu estat d'abandonament fa que progressivament es vagin transformant en pinedes de *Pinus halepensis* amb un sotabosc de màquies o garrigues.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	0,05 ha	0	-	-

HIC que hi correspon: Cap

83.3251+ Plantacions de plàtans (*Platanus orientalis* var. *acerifolia*) i d'altres arbres planifolis de sòls humits

Troblem aquesta unitat en alguns recs de la plana del Baix Ter, així com també en un tram de la riba esquerra del Ter, a l'alçada d'Ullà. Al seu sotabosc s'hi fan una barreja de plantes ruderals i de ribera.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
3	0	2,16 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

83.3252+ Plantacions d'altres arbres planifolis

Només s'ha cartografiat un polígon d'aquesta unitat vora el Ter, prop de la seva desembocadura, integrat per una plantació de *Quercus pubescens* i *Q. ilex* subsp. *ilex*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	0,79 ha	0	<0,1%	<1%

HIC que hi correspon: Cap

84 FILERES D'ARBRES, TANQUES VIVES, BOSQUETS

84.1 FILERES D'ARBRES

84.11+ Fileres d'arbres perennifolis (paravents de xiprers...)

Es tracta de fileres de xiprers plantades per reduir l'efecte de les ventades sobre els conreus. Sota els xiprers trobem un conjunt de plantes poc constant i de significació diversa. Només s'ha cartografiat un polígon prop del Molí de Pals. A la resta del territori apareix en superfícies massa petites com per ser representables a la cartografia.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	1	1,06 ha	0	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

84.12+ Fileres d'arbres caducifolis

Unitat amb una distribució força limitada al territori cartografiat, ocupant sempre petites superfícies. S'han localitzat alguns polígons amb *Platanus orientalis* var. *acerifolia* prop de Belcaire d'Empordà, a la Torre Ferrana i al turó del Mas Vilanera. Sota els plàtans, dominen les plantes ruderals i alguns arbustos com *Crataegus monogyna*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
13	0	8,14 ha	0	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

85 PARCS URBANS I JARDINS

85.1 PARCS URBANS I JARDINS

85.11 Arbredes dins de grans parcs

S'ha inclòs aquí únicament l'arbreda del càmping "Playa Brava", situat vora la Platja de Pals. Sota seu, a les zones no enjardinades hi domina la vegetació ruderal, ja que s'hi desenvolupen activitats d'acampada.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	1,1 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

85.2 PETITS PARCS I PLACES

85.2 Petits parcs i places públiques amb vegetació

Aquesta categoria comprèn les àrees esportives del càmping "El Delfín Verde" proper a les Basses d'en Coll i també alguns fragments de zones enjardinades als marges de la carretera de l'Escala a Viladamat. La seva vegetació està integrada sobretot per gespa artificialment regada, mentre que les espècies espontànies fan un paper força marginal.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
2	0	5,64 ha	0	<0,1 ha	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

85.3 JARDINS I HORTS CASOLANS

85.3 Jardins i horts casolans

En aquesta categoria s'ha inclòs les àrees enjardinades i els horts de petites dimensions, pertanyents sovint a cases particulars. Es distribueixen per bona part de la plana al·luvial, així com en algun punt del massís del Montgrí.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
13	0	13,84 ha	0	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

86 CIUTATS, POBLES, ÀREES INDUSTRIALS

86.2 VILES I POBLES

86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)

Dins d'aquesta categoria s'inclouen urbanitzacions amb una alta densitat de construcció i algunes àrees de l'Estartit i algunes unitats antròpiques que no tenen un hàbitat propi. Es tracta dels masos i granges de grans dimensions que es troben dispersos per tot el territori, i els càmpings. Aquests últims només han estat considerats com aquest hàbitat, si dominava la superfície pavimentada ei es podien considerar càmpings densos. Al massís aquesta unitat té un paper força limitat en el paisatge, mentre que a la plana és relativament freqüent.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
56	9	75,58 ha	0	1,21% (1,22%)	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

86.26+ Urbanitzacions i àrees residencials

S'ha inclòs en aquesta unitat les urbanitzacions amb una densitat d'edificació relativament baixa. També s'han inclòs els i càmpings poc densos, on encara s'hi poden fer colònies importants de vegetació espontània, ja que no hi ha cap hàbitat que representi aquesta unitat.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
30	2	42,99 ha	0	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

86.3 ÀREES INDUSTRIALS ACTIVES

86.3 Àrees industrials actives

Es tracta de fàbriques i polígons industrials situats a la plana. La vegetació que duen associada és de caràcter marcadament ruderal, amb espècies de cicle ràpid i adaptades al trepig, removiment de terres i nitrificació del sòl. De vegades hi ha algunes parcel·les que encara conserven les restes d'hàbitats anteriors a la instal·lació de l'àrea industrial, com podrien ser camps d'oliveres, conreus de secà o bardisses. S'han localitzat espais amb aquestes característiques a Torroella de Montgrí, l'Estartit i l'Escala.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
4	0	1,77 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

86.4 ÀREES INDUSTRIALS ABANDONADES I ALTRES ESPAIS COLONITZABLES PER COMUNITATS SEMINATURALS

86.413 Pedreres

S'ha inclòs part de la pedrera activa de la Muntanya d'Ullà, que queda dins els límits del PNMMBT. També s'ha inclòs en aquesta unitat dues petites pedreres abandonades, l'una prop de Belcaire d'Empordà, i l'altra prop de la Torre Ponça, prop de la carretera que uneix l'Escala i l'Estartit.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
3	0	2,61 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

86.42 Munts de runam i d'escòries

S'han cartografiat tres polígons d'aquesta unitat, tots situats a la plana al·luvial prop de la costa. Porten associada una vegetació nitròfila de caràcter fortament ruderal.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
3	0	1,61ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts

S'ha inclòs algunes àrees d'aparcament de grans dimensions i pàrquings de caravanes, ja fossin asfaltats o no. També s'ha utilitzat aquesta unitat per incloure el tram de passeig marítim de l'Estartit situat just sota la Punta del Molí.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
3	0	2,94 ha	0	<0,1	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

86.5 HIVERNACLES I ALTRES INSTAL·LACIONS AGRÍCOLES

86.5 Hivernacles i altres instal·lacions agrícoles

Només s'ha cartografiat un únic polígon d'aquesta unitat, situat prop de Bellcaire d'Empordà. Al seu interior s'hi cultiven hortalisses diverses, i per aquest motiu porta associada una flora espontània similar a la dels horts.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	0,19 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

87 CAMPS ABANDONATS, ERMOTS I ÀREES RUDERALS

87.1 Conreus abandonats

S'ha cartografiat aquesta unitat al llarg de tot el territori, tot i que de manera més freqüent al sector de massís. Poden correspondre a antics conreus que es van abandonar per falta de rendibilitat econòmica, o bé a terrenys que s'han deixat reposar però que no es pot descartar que en els propers anys tornin a ser conreats. En altres ocasions es tracta de conreus enmig del massís, que es van instal·lar amb finalitats cinegètiques i que no es llauren cada any. La flora d'aquest hàbitat és força variada, i depèn en bona part del temps que fa que el conreu està abandonat i de les espècies que s'hi cultiven. La major part dels polígons que hem cartografiat corresponen a antics camps de cereals de secà. En aquests casos les espècies més comunes són *Avena barbata*, *Echium plantagineum*, *Foeniculum vulgare*, *Oryzopsis miliacea*, *Inula viscosa* i *Sherardia arvensis*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
41	0	35,79 ha	0	<1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

87.21+ Comunitats ruderals de terra baixa

Al territori cartografiat les comunitats ruderals són força freqüents, tant a la plana com al massís i les illes Medes. Agrupen un conjunt divers de comunitats; les més comunes són les que ressegueixen els camins, i que estan dominades per *Hordeum murinum* subsp. *leporinum*,

Carduus nigrescens, *Malva sylvestris*, *Trifolium nigrescens* i *Echium plantagineum*. La major part d'aquestes formacions són massa reduïdes com per haver estat cartografiades. En canvi, les formacions dominades per cards (*Carduus nigrescens*, *Galactites tomentosa*, *Silybum marianum*) i altres ruderals (*Oryzopsis miliacea*, *Bromus diandrus*, *Hordeum murinum* subsp. *leporinum*) sovint ocupen àrees més grans prop de nuclis urbans i altres edificacions. En aquesta unitat les plantes al·lòctones, sovint amb caràcter invasor, hi fan un paper de primer ordre, ja que molt sovint hi són més nombroses que les autòctones. A les illes Medes les comunitats ruderals tenen una composició que no es dona enlloc més del territori, a causa de la gran influència que hi tenen els excrements dels gavians i la salinitat procedent del mar. El planell superior de la Meda Gran es troba ocupada per una comunitat dominada per *Brassica fruticulosa*, amb algunes espècies d'ambients salins com *Daucus gingidium* o *Atriplex* sp., i amb alguns poblaments força grans de *Lavatera arborea*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
87	17	117,99 ha	2	1,78% (1,79%)	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

87.61 Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (*Ailanthus*, *Broussonetia*, *Celtis*, *Retama monosperma*...)

S'han cartografiat tres punts d'aquesta unitat, tots ells a la Meda Gran. Es tracta de bosquines denses d'*Ailanthus altissima*, les quals tindrien en general mala vitalitat gracies als tractaments realitzats pel seu control. Tot i així es produeix el rebrot d'aquestes espècies, i caldria fer-ne un seguiment per si calgués tornar a fer algun tractament.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	3	0,05 ha	0	-	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

87.62+ Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (*Carpobrotus*, *Opuntia*, *Senecio inaequidens*...)

Els poblaments d'espècies exòtiques són freqüents al llarg de tot el territori cartografiat i estan compostos per diferents espècies segons el tipus de medi. Cal remarcar que aquesta unitat és freqüent a les Medes i també al voltant de poblacions com Torroella de Montgrí o Ullà, però l'interior del massís del Montgrí resta relativament lliure d'espècies exòtiques, exceptuant alguns punts de la Muntanya Gran i la Duna Continental. Un punt amb una abundància molt alta d'espècies al·lòctones es a la Meda Gran, on podem trobar-hi poblaments molt grans d'*Opuntia ficus-indica* i diversos poblaments d'*Agave americana*, *Mesembrianthemum* sp. i *Carpobrotus edulis*. Pel que fa al planell superior de la Meda Gan cal esmentar que actualment

s'hauria reduït molt la superfície de *C. edulis*, respecte a la descripció que feren Bolòs & Vigo (1984). Per altre banda en l'àmbit del parc també podem trobar plantes aquàtiques invasores, com es el cas de *Ludwigia peploides* (HGI 23251) a les ribes del Ter (Torroella de Montgrí), on forma uns poblaments monoespecífics molt grans amb impactes directes i indirectes sobre l'ecosistema.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	22	0,22 ha	0	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: Cap

89 PORTS, BASSES I CANALS ARTIFICIALS

89.1 D'AIGUA SALADA

89.112+ Ports marins i espigons (zones emergides)

S'ha inclòs en aquesta categoria l'embarcador de la Meda Gran.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
0	1	0,02 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

89.2 D'AIGUA DOLÇA

89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals

En aquesta unitat només s'ha inclòs la gran bassa propera al mas de la Torre Ponça, prop de l'Estartit, i que acumula l'aigua necessària per al rec dels camps d'aquesta masia. No s'ha observat cap mena de vegetació aquàtica al seu interior, només a les parets s'hi fan algunes espècies com *Parietaria officinalis*.

Nombre de polígons	Nombre de punts	Superfície	Estat de conservació	Representació a l'AE	Representació a Catalunya
1	0	0,48 ha	0	<0,1%	<0,1%

HIC que hi correspon: Cap

4.- Síntesi dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari

4.1.- Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i àrees adjacents

4.1.1.- Hàbitats CORINE

A l'àrea cartografiada s'han localitzat un total de 109 hàbitats CORINE, dels quals 92 són presents a la capa de polígons i 50 a la de punts. D'aquestes, n'hi ha 23 que són del Grup 1 - *Ambients litorals i salins*, 8 del Grup 2 - *Aigües continentals*, 26 del Grup 3 - *Vegetació arbustiva i herbàcia*, 13 del Grup 4 - *Bosc*, 4 del Grup 5 - *Molleres i aiguamolls*, 3 del Grup 6 - *Roques, tarteres, glaceres, coves*, i 32 del Grup 8 - *Terres agrícoles i àrees antròpiques*.

Pel que fa al repartiment entre sectors, al Baix Ter hem cartografiat 58 hàbitats, 76 al massís del Montgrí i 19 a les Illes Medes. A més, molts dels hàbitats són exclusius d'aquets tres sectors o unitat paisatgístiques en què es divideix el territori, ja que 40 d'aquests hàbitats només es troben al massís del Montgrí, 25 són exclusius del Baix Ter i 7 només es localitzen a les Illes Medes.

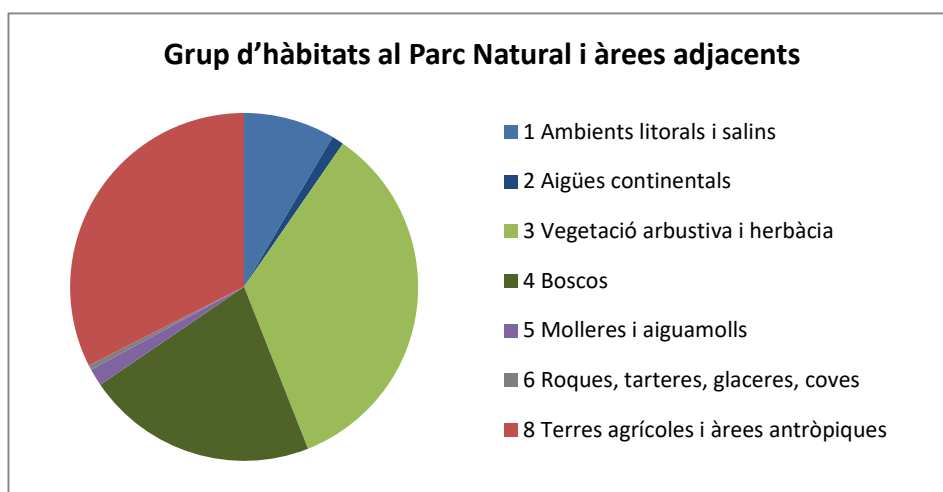

Figura 4.- Proporció de la superfície ocupada per cada grup d'hàbitats al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i àrees adjacents.

Quant a la superfície que ocupen els diferents grups d'hàbitats dins del territori cartografiat (Figura 4), dominen el Grup 3 - *Vegetació arbustiva i herbàcia* (34%), el Grup 8 - *Terres agrícoles i àrees antròpiques* (32%) i el Grup 4 - *Bosc* (21%). La resta de grups d'hàbitats recobreixen poca superfície del total de territori estudiat, ja que cadascun ocupa menys d'un 10%. Tot i així és important esmentar que el Grup 1 - *Ambients litorals i salins* recobreix el 8% del territori, valor que ha augmentat els últims anys, gràcies a que s'ha revertit la dinàmica negativa de fa 50 anys, amb projectes de millora i restauració del litoral a l'àmbit del parc.

Si fem un anàlisi més detallat dels hàbitats esmentats (Taula 1) podem veure com el paisatge esta dominat pel Subtipus 32 - *Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis*, Subtipus 82 - *Conreus herbacis*, Subtipus 42 - *Bosc aciculifolis* i Subtipus 16 - *Platges arenoses i dunes*. Tanmateix hi han hàbitats que ocupen àrees relativament reduïdes i alhora són d'elevat interès, com es el cas Subtipus 53 - *Vores d'aigua i hàbitats inundables*. Tal com es pot veure a partir d'aquestes dades, que un determinat grup d'hàbitats ocupi molta superfície, no té relació amb què contingui un elevat nombre de categories, tal com passa per exemple amb el Grup 2 - *Aigües continentals*, que tot i incloure fins a 8 hàbitats, només es troba present en una petita proporció del territori cartografiat.

Pel que respecte al Grup 1 - *Ambients litorals i salins*, la major part dels hàbitats d'aquest grup corresponen al Subtipus 16 - *Platges arenoses i dunes*, les quals estan ben representades al llarg de tota la línia litoral de la plana del Baix Ter. Concretament l'hàbitat d'aquest subtipus que té més presència a l'àrea cartografiada són les dunes residuals plantades de pins (hàbitat 16.2982⁺ + 16.2983⁺), el qual ocupa més del 5% del territori entre les dunes litorals i interiors.

Dins del Grup 2 - *Aigües continentals*, la categoria amb més representació és la del Subtipus 24 - *Aigües corrents*, el qual està ben representat al llarg del riu Ter, amb dos hàbitats (24.142⁺ i 24.152⁺). Dins d'aquest mateix grup s'ha de remarcar, pel seu interès de conservació, el Subtipus 21 - *Llacunes litorals*, el qual ha augmentat recentment en superfície (0,04%), a causa de les llacunes de nova creació promogudes pel Life Pletera.

Dins del Grup 3, es pot diferenciar la *vegetació arbustiva* i la *vegetació herbàcia*, de les quals predomina la primera. La major part de la superfície de *vegetació arbustiva* correspon al Subtipus 32 - *Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis*, representat sobretot per garrigues, brolles de romaní i garrigues amb un estrat espars de *Pinus halepensis* (hàbitats 32.41, 32.42 i 32.143, respectivament). La *vegetació herbàcia* és relativament poc representada al territori cartografiat, ja que recobreix poc més del 3% del territori. La major part correspon a llistonars i fenassars (hàbitats respectius 34.511 i 34.36).

Els hàbitats del Grup 4 – *Bosc* més freqüents són els del Subtipus 42 - *Bosc aciculifolis*, representats sobretot per pinedes de pi blanc de diversos tipus, majoritàriament les que tenen un sotabosc de garrigues de coscoll (hàbitat 42.8412⁺) o bé de màquies o garrigues d'alzinar o carrascar (hàbitat 42.8413⁺). La resta de subtipus tenen un paper molt limitat al territori, com es el cas del Subtipus 45 - *Bosc esclerofil·les i laurifolis* (alzinars), que no arriba a representar ni un 1% del territori.

Grup	Subtipus	Superfície total (ha)	%
1 - Ambients litorals i salins	11 - Medi marí	4,84	0,08
	15 - Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs	50,02	0,81
	16 - Platges arenoses i dunes	433,08	6,98
	17 - Platges de còdols	1,88	0,03
	18 - Penya-segats i costes rocoses	34,60	0,56
			63

	19 - Illots i farallons	1,93	0,03
2 - Aigües continentals	21 - Llacunes litorals	2,83	0,05
	22 - Aigües dolces estagnants	2,40	0,04
	24 - Aigües corrents	64,37	1,04
3 - Vegetació arbustiva i herbàcia	31 - Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescals de terra baixa	2,40	0,04
	32 - Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis	1934,60	31,19
	33 - Matollars xeroacàntics de les terres mediterrànies càlides	13,20	0,21
	34 - Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana	168,57	2,72
	37 - Herbassars, jonqueres i prats humits	7,75	0,12
	38 - Prats de dall i pastures grasses	5,18	0,08
4 - Boscos	42 - Boscos aciculifolis	1204,29	19,42
	43 - Boscos mixtos de caducifolis i coníferes	6,66	0,11
	44 - Boscos i bosquines de ribera o de llocs molt humits	64,87	1,05
	45 - Boscos esclerofil·les i laurifolis	54,09	0,87
5 - Molleres i aiguamolls	53 - Vores d'aigua i hàbitats inundables	100,96	1,63
6 - Roques, tarteres, glaceres, coves	61 - Tarteres	2,98	0,05
	62 - Roques no litorals	23,42	0,38
8 - Terres agrícoles i àrees antròpiques	82 - Conreus herbacis	1568,90	25,29
	83 - Conreus llenyosos i plantacions d'arbres	139,16	2,24
	84 - Fileres d'arbres, tanques vives, bosquets	9,11	0,15
	85 - Parcs urbans i jardins	20,65	0,33
	86 - Ciutats, pobles, àrees industrials	127,31	2,05
	87 - Camps abandonats, ermots i àrees ruderals	145,32	2,34
	89 - Ports, basses i canals artificials	0,48	0,01

Taula 1.- Superfície i del percentatge del territori ocupat per cada subtipus d'hàbitats CORINE (excepte aquells només representats per punts) agrupats per cada grup d'hàbitats, al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i àrees adjacents.

Tal i com s'ha esmentat anteriorment, malgrat la importància ecològica del Grup 5 – *Molleres i aiguamolls* pel parc natural, es tracta d'un grup poc representat al territori. La major part de superfície correspon a canyissars, ja siguin de sòls sempre inundats (hàbitat 53.111) o rarament inundats (hàbitat 53.112).

El Grup 6 - *Roques, tarteres, glaceres, coves* (hàbitats rupícoles) està present al llarg de bona part del massís, si bé hi ocupa menys de l'1% del territori. Es tracta de tarteres, roquissars i roques i murs amb vegetació subnitròfila (hàbitats respectius 61.32, 62.111 i 62.7*).

Finalment, els hàbitats del Grup 8 - *Terres agrícoles i àrees antròpiques* més comuns serien els del Subtipus 82 - *Conreus herbacis*, tant de secà com de regadiu, amb un 25% del territori dins d'aquesta categoria (hàbitats 82.31⁺, 82.32⁺ i 82.41), molt per sobre del Subtipus 83 - *Conreus*

llenyosos i plantacions d'arbres que només ocuparia un 2%. També quedarien inclosos dins d'aquest grup la resta d'ambients humanitzats, incloent Subtipus 86 - *Ciutats, pobles, àrees industrials*. Uns hàbitats força interessants d'aquest grup són els del Subtipus 87 - *Camps abandonats, ermots i àrees ruderals*, ja que tan inclou poblaments d'espècies exòtiques (hàbitats 87.61 i 87.62⁺) com la vegetació ruderal (87.21⁺), elements molt abundants a les illes Medes, i que marquen el tipus de gestió que caldria fer a l'arxipèlag.

4.1.2.- Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC)

S'han localitzat 26 Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) al territori cartografiat (Taula 2), dels qual 19 apareixen com a punts i 22 com a polígons. En conjunt recobreixen 1904,51 ha, cosa que representa el 30.70% de tot el territori cartografiat. Els més abundants són el 9540 *Pinedes mediterrànies* (18,78%) i el 2270* *Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre* (5,55%), la resta de HIC no ocupen en cap cas més del 2% de la superfície cartografiada. Dels 27 HIC, 4 són prioritaris (1510*, 2270*, 1150*, 6220*), amb un recobriment de 415,44 ha al territori (6,7%), essent presents tan com a punts com a polígons.

Els hàbitats inclosos en el 1510* *Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant* (hàbitat CORINE 15.81) i el 2270* *Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre* (hàbitat CORINE 16.2982⁺ + 16.2983⁺) pertanyen al Grup 1 - *Ambients litorals i salins*, tot i que cal recordar que part de les dunes són d'interior. Alhora el HIC prioritari 1150* *Llacunes litorals*, es troba concentrat a la zona de la Pletera, de tal manera que es fa evident l'acumulació d'Hàbitats d'Interès Comunitari i prioritaris al litoral del Baix Ter. Aquests hàbitats fan, doncs, del litoral del parc un espai de gran importància pel patrimoni natural i la conservació de la biodiversitat en el territori.

Un segon exponent d'elevat interès en l'àmbit del parc, el trobem al massís del Montgrí entre les garrigues i les pinedes, es tracta dels 6220* *Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia)*, compostos tan per llistonars (hàbitat CORINE 34.511) com per prats de teròfits (hàbitat CORINE 34. 5131). Es tracta d'un típic element d'aquest massís calcari de clima mediterrani, on s'hi poden trobar espècies molt interessants, motiu pel qual cal considerar aquests ambients del massís del Montgrí com hàbitats prioritaris en la conservació de la flora mediterrània.

Codi	Descripció	Prioritari	Nº punts	Nº polígons	Superfície	%
1150*	Llacunes litorals	Sí	1	17	2,83 ha	0,05%
1240	Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.) endèmiques	No	1	25	34,46 ha	0,56%
1310	Comunitats de <i>Salicornia</i> i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins	No	5	0	965,00 m ²	-
1410	Prats i jonqueres halòfils	No	4	30	26,93 ha	0,43%

mediterranis (Juncetalia maritimi)						
1420	Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (Sarcocornetea fruticosae)	No	1	11	18,20 ha	0,29%
1430	Matollars halonitròfils (Pegano-Salsoletea)	No	0	9	4,10 ha	0,07%
1510*	Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant	Sí	0	2	0,66 ha	0,01%
2120	Dunes movents del cordó litoral, amb borro (Ammophila arenaria)	No	11	0	620 m ²	-
2190	Depressions humides interdunars	No	2	1	0,52 ha	0,01%
2210	Dunes litorals fixades, amb comunitats del Crucianellion maritimae	No	0	26	38,74 ha	0,62%
2230	Dunes amb pradells dels Malcolmietalia	No	1	3	2,16 ha	0,03%
2260	Dunes colonitzades per brolles o garrigues	No	5	8	6,35 ha	0,10%
2270*	Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre	Sí	1	19	344,30 ha	5,55%
3150	Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (Hydrocharition) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (Potamion)	No	3	0	55 m ²	-%
5330	Matollars termomediterranis i predesèrtics	No	7	18	20,14 ha	0,32%
5410	Matollars pulviniformes dels caps de penya-segats costaners, a la Mediterrània occidental	No	0	32	13,20 ha	0,21%
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia)	Sí	19	72	67,66 ha	1,09%
6420	Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del Molinio-Holoschoenion	No	0	2	7,75 ha	0,12%
6510	Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (Arrhenatherion)	No	0	1	5,18 ha	0,08%
8130	Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	No	62	17	2,98 ha	0,05%
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	No	21	63	23,42 ha	0,38%
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	No	0	39	47,43 ha	0,76%
92D0	Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (Nerio-Tamaricetea)	No	2	28	17,45 ha	0,28%
9330	Suredes	No	1	0	677 m ²	-
9340	Alzinars i carrascars	No	5	16	54,81 ha	0,88%
9540	Pinedes mediterrànies	No	1	138	1165,12 ha	18,78%

Taula 2.- Superfície ocupada pels hàbitats d'interès comunitari, al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i àrees adjacents. S'indica si és prioritari o no, la superfície en ha que ocupa (o en m² quan només es

troba representat a la capa de punts), el tant per cent que representa de l'àrea cartografiada (només en el cas que aparegui a la capa de polígons), i el nombre de polígons i de punts que s'han diferenciat.

4.2.- Àmbit del Parc Natural del massís del Montgrí, Illes Medes i Baix Ter

4.2.1.- Hàbitats CORINE

Com ja s'ha explicat l'àrea cartografiada es basa en els límits del parc natural, tot i que s'ha afegit part de la seva àrea d'influència al Baix Ter (24,62 ha). Tot i així la diferència de les xifres donades en l'apartat anterior són molt semblants (Taula 3). Els hàbitats que es veuen més afectats per aquest canvi són el Grup 5 – *Molleres i aiguamolls*, concretament el Subtipus 53 - *Vores d'aigua i hàbitats inundables*, el qual en el parc té 11,66 ha menys. El Grup 4 – *Bosc*, també varia de forma similar, ja que el Subtipus 44 - *Bosc i bosquines de ribera o de llocs molt humits* té 8,98 ha menys respecte l'àrea total cartografiada. Pel que fa al Subtipus 24 - *Aigües corrents*, el Subtipus 31 - *Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescs de terra baixa*, el Subtipus 83 - *Conreus llenyosos i plantacions d'arbres* i el Subtipus 87 - *Camps abandonats, erms i àrees ruderals*, hi ha petites variacions respecte l'àrea cartografiada, però tot sumat representen menys de 4 ha. Per aquest motiu es poden agafar les anteriors conclusions com a aplicables tan en l'àrea cartografiada com l'àmbit del parc.

Grup	Subtipus	Superfície total (ha)	%
1 Ambients litorals i salins	11 Medi marí	4,84	0,08%
	15 Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs	50,02	0,81%
	16 Platges arenoses i dunes	433,08	7,01%
	17 Platges de còdols	1,88	0,03%
	18 Penya-segats i costes rocoses	34,60	0,56%
	19 Illots i farallons	1,93	0,03%
2 Aigües continentals	21 Llacunes litorals	2,83	0,05%
	22 Aigües dolces estagnants	2,40	0,04%
	24 Aigües corrents	61,44	0,99%
3 Vegetació arbustiva i herbàcia	31 Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescs de terra baixa	1,97	0,03%
	32 Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis	1934,59	31,35%
	33 Matollars xeroacàntics de les terres mediterrànies càlides	13,20	0,21%
	34 Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana	168,57	2,73%

	37 Herbassars, jonqueres i prats humits	7,75	0,13%
	38 Prats de dall i pastures grasses	5,18	0,08%
4 Boscos	42 Boscos aciculifolis	1204,29	19,49%
	43 Boscos mixtos de caducifolis i coníferes	6,66	0,11%
	44 Boscos i bosquines de ribera o de llocs molt humits	55,89	0,90%
	45 Boscos esclerofil·les i laurifolis	54,09	0,88%
5 Molleres i aiguamolls	53 Vores d'aigua i hàbitats inundables	89,29	1,45%
6 Roques, tarteres, glaceres, coves	61 Tarteres	2,98	0,05%
	62 Roques no litorals	23,42	0,38%
8 Terres agrícoles i àrees antròpiques	82 Conreus herbacis	1568,90	25,39%
	83 Conreus llenyosos i plantacions d'arbres	138,71	2,25%
	84 Fileres d'arbres, tanques vives, bosquets	9,11	0,15%
	85 Parcs urbans i jardins	20,65	0,33%
	86 Ciutats, pobles, àrees industrials	127,31	2,06%
	87 Camps abandonats, ermots i àrees ruderals	145,15	2,35%
	89 Ports, basses i canals artificials	0,48	0,01%

Taula 3.- Superfície i del percentatge del territori ocupat per cada subtipus d'hàbitats CORINE (excepte aquells només representats per punts) agrupats per cada grup d'hàbitats, al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter.

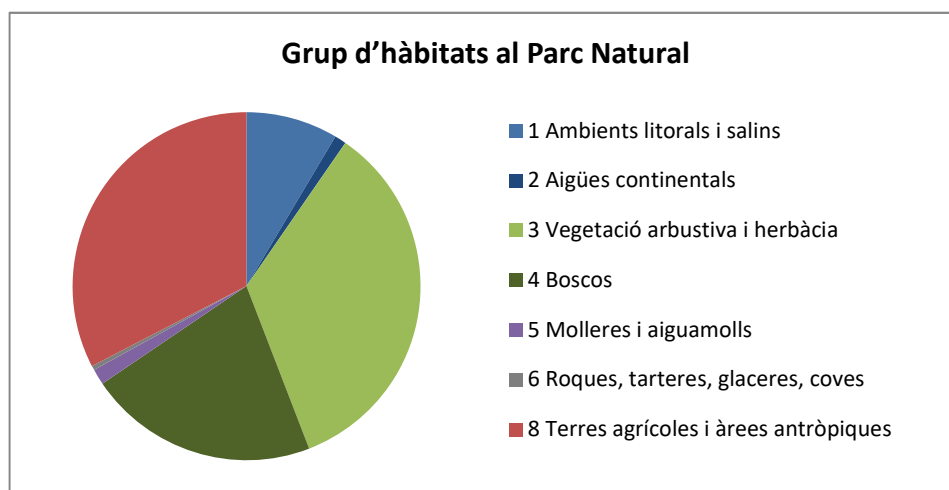

Figura 5.- Proporció de la superfície ocupada per cada grup d'hàbitats al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter.

4.2.2.- Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC)

Pel que respecte als hàbitats HIC (Taula 4), tampoc hi ha grans canvis a nivell global, tot i que si que hi ha una diferència important en el cas de 92A0 *Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera*. Aquest HIC si es pren en consideració el límit del parc recobreix 38,4 ha, mentre que si es considera l'àrea cartografiada augmenta 8,98 ha. Principalment es tracta de fragments de salzedes (44.1412) que ressegueixen el Ter, tot i que també inclou una petita superfície de freixeneda (44.637+). Això representa un augment del 23,3% d'aquest hàbitat HIC, poc abundant en l'àmbit del parc, motiu pel qual s'hauria de considerar la possible ampliació del

límit del parc fins a aquesta àrea d'influència, que simplement agafa com a límit la mota del riu, el que seria pròpiament el límit de l'ecosistema fluvial i del bosc de ribera.

Codi	Descripció	Prioritari	Nº punts	Nº polígons	Superfície	%
1150*	Llacunes litorals	Sí	1	17	2,83 ha	0,05%
1240	Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.) endèmiques	No	1	25	34,46 ha	0,56%
1310	Comunitats de <i>Salicornia</i> i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins	No	5	0	965 m ²	-
1410	Prats i jonqueres halòfils mediterranis (<i>Juncetalia maritimi</i>)	No	4	30	26,93 ha	0,44%
1420	Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (<i>Sarcocornetea fruticosae</i>)	No	1	11	18,20 ha	0,29%
1430	Matollars halonitròfils (<i>Pegano-Salsolatea</i>)	No	0	9	4,10 ha	0,07%
1510*	Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant	Sí	0	2	0,66 ha	0,01%
2120	Dunes movents del cordó litoral, amb borró (<i>Ammophila arenaria</i>)	No	11	0	620 m ²	-
2190	Depressions humides interdunars	No	2	1	0,52 ha	0,01%
2210	Dunes litorals fixades, amb comunitats del <i>Crucianellion maritimae</i>	No	0	26	38,74 ha	0,63%
2230	Dunes amb pradells dels <i>Malcolmietalia</i>	No	1	3	2,16 ha	0,03%
2260	Dunes colonitzades per brolles o garrigues	No	5	8	6,35 ha	0,10%
2270*	Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre	Sí	1	19	344,30 ha	5,57%
3150	Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (<i>Hydrocharition</i>) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (<i>Potamion</i>)	No	3	0	55 m ²	-
5330	Matollars termomediterranis i predesèrtics	No	7	18	20,14 ha	0,33%
5410	Matollars pulviniformes dels caps de penya-segats costaners, a la Mediterrània occidental	No	0	32	13,20 ha	0,21%
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	Sí	19	72	67,66 ha	1,10%
6420	Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenion</i>	No	0	2	7,75 ha	0,13%
6510	Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (<i>Arrhenatherion</i>)	No	0	1	5,18 ha	0,08%

8130	Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	No	62	17	2,98 ha	0,05%
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	No	21	63	23,42 ha	0,38%
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	No	0	37	38,45 ha	0,62%
92D0	Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (Nerio-Tamaricetea)	No	2	28	17,45 ha	0,28%
9330	Suredes	No	1	0	677 m ²	-
9340	Alzinars i carrascars	No	5	16	54,81 ha	0,89%
9540	Pinedes mediterrànies	No	1	138	1165,12 ha	18,86%

Taula 4.- Superfície ocupada pels hàbitats d'interès comunitari, al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. S'indica si és prioritari o no, la superfície en ha que ocupa (o en m² quan només es troba representat a la capa de punts), el tant per cent que representa de l'àrea cartografiada (només en el cas que aparegui a la capa de polígons), i el nombre de polígons i de punts que s'han diferenciat.

5.- Bibliografia

- Balcells, E. 1963. El poblamiento vegetal y animal de las islas Medas. *Anales de la sección de Ciencias del Colegio Universitario de Girona* 16: 5-31.
- Balcells, E. 1968. Estudio general de los biotopos de las islas Medas. *Publicaciones del Centro pirenaico Biología experimental* 2: 91-147.
- Bisbe, E., Fàbregas, E., Font, J., Guirado, M., Vicens, J. 2014. Les espècies de flora invasora. A Vilar, L., Quintana, X. (eds.), *El poblament vegetal i els hàbitats del massís del Montgrí, les illes Medes i la plana del Baix Ter*, pp. 95-118. Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis.
- Bolòs, O., Vigo, J. 1984. Flora vascular i vegetació de les illes Medes. A Ros, J. D., Olivella, L., Gili, J. M. (eds.), *Els sistemes naturals de les illes Medes*, pp. 131-209. Institut d'Estudis Catalans (Arxius de la Secció de Ciències, LXXIII), Barcelona.
- Bombers de la Generalitat de Catalunya. 2016. *L'incendi de vegetació de Saus, Camallera i Llampaies i Vilopriu a l'Alt Empordà, controlat*.
- Carreras, J., Ferré, A. 2012a. *Avaluació del grau d'amenaça i de l'interès de conservació dels hàbitats de Catalunya - Proposta metodològica i avaluacions*.
- Carreras, J., Ferré, A. eds. 2012b. *Cartografia dels hàbitats a Catalunya versió 2. Manual d'interpretació*. Departament de Territori i Sostenibilitat. Generalitat de Catalunya.
- Carreras, J., Ferré, A. 2015. *Projecte de cartografia dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) dels Parcs Naturals*.

- Corominas, M. 2003. *Estudi tipològic dels prats secs mediterranis calcícoles de l'ordre Thero-Brachypodietalia a les comarques gironines i primers assajos sobre el banc de llavors*. Tesina de llicenciatura. Universitat de Girona.
- Ferrer, J. 1895. *Proyecto de fijación y repoblación de las dunas procedentes del golfo de Rosas*. Imprenta de Ricardo Rojas, Madrid.
- Font, J., Corominas, M. 2005. Noves aportacions al coneixement florístic de l'Empordà - IV. *Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural* 63: 105-111.
- Gesti, J. 2006. El poblament vegetal dels Aiguamolls de l'Empordà. Tesi doctoral. Universitat de Girona.
- Jover, M. 2007. *El poblament vegetal del massís del Montgrí, les illes Medes i l'antic estany de Sobrestany*. Tesina de llicenciatura. Universitat de Girona.
- Mercadal, G., Vilar, L. 2014. Nova interpretació del bosc de roure pèrol (*Quercus robur*) del territori catalanídic septentrional. *Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural* 78: 11-23.
- Pallí, L., Zabala, M. 1992. El massís del Montgrí i les illes Medes. A Pallí, L., Brusi, D. (eds.), *El medi natural a les terres gironines*, Diptutació de Girona i Universitat de Girona.
- Polo, L., Masip, R. 1987. Aproximación al conocimiento de la vegetación del macizo de Montgrí (Ampurdán, NE de la Península Ibérica). *Ecologia* 1: 121-132.
- Porta, J., Alcañiz, J.M., Castells, E., Cruañas, R., Danés, R., Felipó, M.T., Sánchez, J., Teixidor, N. eds. . 1985. Sòl. *Història Natural dels Països Catalans* 451.
- Roqué, C., Pallí, L. 1992. Els sòls. En Pallí, L., Brusi, D. (eds.), *El medi natural a les terres gironines*, pp. 69-72. Diptutació de Girona i Universitat de Girona.
- Soldevila, X. 2005. El Montgrí i les Illes Medes a l'edat Mitjana. *Papers del Montgrí* 26: .
- Universitat de Barcelona, Generalitat de Catalunya, Institut d'Estudis Catalans. 2012. Mapa de vegetació de Catalunya. *SEMHAVEG*.
- Vigo, J., Carreras, J., Ferré, A. eds. . 2005. *Manual del Hàbitats de Catalunya - 8 volums*. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Generalitat de Catalunya.
- Vilar, L., Font, J., Gesti, J., Juanola, M. 1999. Addicions i anotacions a la flora vascular de les illes Medes. *BICHN* 67: 59-68.
- Vilar, L., Quintana, X. eds. 2014. *El poblament vegetal i els hàbitats del massís del Montgrí, les illes Medes i la plana del Baix Ter*. Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis.
- Zabala, M. 1986. Flora i fauna de les Medes. *Papers del Montgrí* 6: 57-61.

6.- Annexos

Annex 1. Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de punts transformats en cercles i capa de polígons) de tota l'àrea cartografiada, nombre d'elements geomètrics i superfície ocupada (actualitzat a 2019 incorporant la intervenció a la Pletera).

Codi CORINE	Nom CORINE	Nombre elements geomet.	Superfície (ha)
11.121	Aigües costaneres properes	7	6,92
15.1133	Salicornars de <i>Salicornia patula</i> , de sòls salins, breument inundats, del litoral mediterrani	16	0,18
15.12	Comunitats herbàcies de <i>Frankenia pulverulenta</i> , <i>Salsola soda</i> , <i>Hordeum marinum...</i> , nitròfiles, de sòls salins	3	0,09
15.13	Pradells de teròfits, amb <i>Sagina maritima</i> , de sòls poc o molt salins del litoral	1	0,0005
15.51	Jonqueres de <i>Juncus maritimus</i> , de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors	9	0,23
15.53	Prats dominats per plantes carnosos (<i>Plantago crassifolia...</i>) o junciformes (<i>Schoenus nigricans</i> , <i>Juncus acutus...</i>), de sòls salins, generalment arenosos i poc humits	45	8,77
15.56	Comunitats de soses i salats anuals (<i>Suaeda maritima</i> , <i>Salsola soda</i>), nitròfiles, de sòls salins humits i temporalment inundats	1	0,13
15.572 ⁺	Prats d' <i>Elymus</i> spp.	63	19,32
15.58	Jonqueres de <i>Juncus subulatus</i> , de sòls salins humits	5	0,02
15.612	Salicornars (matollars d' <i>Arthrocnemum fruticosum</i>) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral	17	18,56
15.616	15.616 Matollars baixos d' <i>Atriplex portulacoides</i> , de sòls argilosos molt salins, no gaire humits, del litoral	77	1,08
15.7232 ⁺	Matollars de siscall (<i>Salsola vermiculata</i>) i salat blanc (<i>Atriplex halimus</i>), halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral	9	4,09
15.81	Comunitats d'ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.), de sòls salins, molt secs a l'estiu	3	0,72
16.111 ⁺	Platges arenoses supralitorals sense vegetació	5	39,82
16.12	Comunitats de teròfits, amb <i>Cakile maritima</i> (rave de mar), <i>Salsola kali</i> (barrella punxosa), <i>Euphorbia peplis</i> , <i>Atriplex tornabenei...</i> , nitròfiles, de les platges arenoses	29	0,28
16.2112	Dunes embrionàries, amb comunitats obertes d' <i>Elymus farctus</i> (jull de platja), <i>Sporobolus pungens...</i> , de les platges arenoses	22	2,04
16.2122	16.2122 Dunes movents, amb comunitats de borro (<i>Ammophila arenaria</i>), de les platges arenoses	40	0,12
16.223	Dunes estabilitzades, amb comunitats de <i>Crucianella maritima</i> , <i>Ononis natrix</i> subsp. <i>ramosissima</i> (gavó marí),	27	32,49
16.228	Pradells de teròfits (<i>Medicago littoralis</i> , <i>Vulpia fasciculata</i> , <i>Desmazzeria marina...</i>), de les arenes carbonàtiques de rereduna, al litoral meridional (delta de l'Ebre)	3	1,65
16.28	Dunes residuals colonitzades per brolles o garrigues, al litoral	13	6,37
16.2982 ⁺ 16.2983 ⁺	Dunes residuals plantades de pins (<i>Pinus pinea</i> , <i>P. pinaster</i>), al litoral	23	344,16

16.34	Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i> var. <i>australis</i>) i herbassars graminoides de cesquera (<i>Saccharum ravennae</i>), de depressions humides de les interdunes litorals	3	0,67
17.11 ⁺	Codolars supralitorals sense vegetació	11	1,88
18.15	18.15 Basses excavades a les roques mediolitorals, permanentment salines	1	0,01
18.222 ⁺	Penya-segats litorals de la costa septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (<i>Daucus gingidium</i>)	21	34,53
19.1 ⁺	Illots i farallons	106	1,93
21.11	Llacunes litorals sense poblacions de carofícies	18	3,27
21.211	Llacunes litorals amb comunitats submerges de <i>Ruppia</i> , <i>Potamogeton pectinatus</i> (espiga d'aigua)...	17	0,47
22.13	Aigües dolces estagnants eutròfiques	10	2,44
22.415	Poblaments natants de <i>Salvinia natans</i> , d'aigües dolces estagnants, eutròfiques, al territori ruscínic	3	0,055
22.4314	22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicants i amb fulles flotants amples (<i>Potamogeton natans</i> , <i>P. coloratus</i> , <i>P. nodosus</i>), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana	1	0,003
22.5	Basses i estanys temporers	2	0,01
24.142 ⁺	Regió fluvial mitjana i baixa o dels ciprínids	2	32,82
24.152 ⁺	Regió fluvial inferior o dels mugílids	2	31,66
31.891	Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	10	2,53
32.11614 ⁺	Màquies denses de carrasca (<i>Quercus rotundifolia</i>), amb aspecte de bosc menut	7	0,8
32.142	Màquies o garrigues amb pins pinyers (<i>Pinus pinea</i>) esparsos	23	24,98
32.143	Màquies o garrigues amb pins blancs (<i>Pinus halepensis</i>) esparsos	281	520,88
32.211	Garrigues d'ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>) i llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les terres mediterrànies càlides	13	11,15
32.214	Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	5	3,66
32.2191	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les contrades mediterrànies càlides	6	5,12
32.22	Poblaments de lleteresa arbòria (<i>Euphorbia dendroides</i>), de les contrades marítimes càlides, al territori ruscínic	1	0,18
32.341	Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silícecoles, de les contrades mediterrànies marítimes	8	11,82
32.375 ⁺	Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silícecoles, de les contrades mediterrànies marítimes	1	2,27
32.41	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	155	938,95
32.42	Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	176	200,73
32.431	Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	28	30,92
32.4811 ⁺	Argelagars (matollars de <i>Genista scorpius</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana	1	0,03
32.A	Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	14	33,62
32.B ⁺	Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	19	145,40
33.15	Matollars xeroacàntics amb <i>Astragalus tragacantha</i> , dels caps de	32	13,15

penya-segats del territori ruscínic

34.36	Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	47	42,35
34.37 ⁺	Prats o poblaments de <i>Plantago albicans</i> , de sòls argilosos secs de terra baixa	6	1,78
34.511	Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	75	65,75
34.5131	Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	17	2,37
34.6321 ⁺	Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	1	2,31
34.6322 ⁺	Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	19	46,24
34.634	Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	19	8,45
37.4	Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	2	7,75
38.24 ⁺	Prats dalladors, generalment amb <i>Gaudinia fragilis</i> , de la terra baixa plujosa	1	5,18
42.8411 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues amb ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>), margalló (<i>Chamaerops humilis</i>)..., de les contrades marítimes càlides	21	69,98
42.8412 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	69	783,79
42.8413 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	40	290,65
42.8414 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	9	21,27
42.8417 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), sense sotabosc llenyós	22	39,22
43.H	Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes	1	6,66
44.1412	44.1412 Salzedes (sobretot de <i>Salix alba</i>) de terra baixa i de la muntanya mitjana	23	19,87
44.612	Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent (<i>Iris foetidissima</i>), del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals	8	13,85
44.637 ⁺	Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	8	13,53
44.8131	Tamarigars, de sòls salabrosos	140	16,22
45.2163 ⁺	Boscos mixtos de surera (<i>Quercus suber</i>) i pins (<i>Pinus</i> spp.)	1	0,07
45.3121 ⁺	Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	6	32,01
45.3123 ⁺	Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	8	22,07
53.111	Canyissars sempre inundats	33	40,47
53.112	Canyissars de sòls rarament inundats	93	27,05
53.113	Canyissars de <i>Phragmites australis</i> subsp. <i>chrysanthus</i>	2	1,45
53.17	Poblaments de jonques (<i>Scirpus</i> spp.), d'aigües salabroses	2	0,02
53.62	Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	53	30,41
61.32	Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes	79	5,52
62.1111	Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies	84	24,55
62.7 ⁺	Roques i murs amb vegetació subnitròfila	5	0,01

82.31 ⁺	Conreus herbacis extensius de sòls humits (sovint de regadiu o de contrades molt plujoses)	53	715,49
82.32 ⁺	Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa	33	178,63
82.41	Arrossars	13	674,72
83.11	Camps d'oliveres (<i>Olea europaea</i> subsp. <i>europaea</i>)	46	98,62
83.13	Camps de nogueres (<i>Juglans regia</i>)	1	1,74
83.14	Camps d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>)	2	0,98
83.15	Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de presseguers (<i>Prunus persica</i>), pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	8	27,78
83.211	Vinyes portades de manera tradicional	5	3,17
83.3113	Plantacions de xiprers (<i>Cupressus sempervirens</i>) i d'altres cupressàcies europees	2	0,14
83.3122	Plantacions de pi insigne (<i>Pinus radiata</i>) i d'altres pins no europeus	1	0,05
83.321	Plantacions de pollancre (<i>Populus</i> spp.)	4	3,73
83.322	Plantacions d'eucaliptus (<i>Eucalyptus</i> spp.)	1	0,05
83.3251 ⁺	Plantacions de plàtans (<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i>) i d'altres arbres planifolis de sòls humits	3	2,16
83.3252 ⁺	Plantacions d'altres arbres planifolis	1	0,79
84.11 ⁺	Fileres d'arbres perennifolis (paravents de xiprers...)	2	1,06
84.12 ⁺	Fileres d'arbres caducifolis	13	8,14
85.11	Arbredes dins de grans parcs	1	1,10
85.2	Petits parcs i places públiques amb vegetació	2	5,64
85.3	Jardins i horts casolans	13	13,84
86.2	Viles i pobles (i petites ciutats)	65	75,58
86.26 ⁺	Urbanitzacions i àrees residencials	32	42,99
86.3	Àrees industrials actives	4	1,77
86.413	Pedreres	3	2,61
86.42	Munts de runam i d'escòries	3	1,61
86.43	Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts	3	2,94
86.5	Hivernacles i altres instal·lacions agrícoles	1	0,19
87.1	Conreus abandonats	41	35,79
87.21 ⁺	Comunitats ruderals de terra baixa	104	117,99
87.61 ⁺	Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (<i>Ailanthus</i> , <i>Broussonetia</i> , <i>Celtis</i> , <i>Retama monosperma</i> ...)	3	0,05
87.62 ⁺	Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (<i>Carpobrotus</i> , <i>Opuntia</i> , <i>Senecio inaequidens</i> ...)	23	0,22
89.112 ⁺	Ports marins i espigons (zones emergides)	1	0,02
89.23	Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	1	0,48

Annex 2. Relació dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) de tota l'àrea cartografiada, nombre de polígons i de punts i superfície ocupada respectivament.

Codi	Descripció	Prioritari	Nº punts	Superfície punts (m²)	Nº polígons	Superfície polígons (ha)
1150*	Llacunes litorals	Sí	1	60	17	2,83
1240	Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.) endèmiques	No	1	200	20	34,60
1310	Comunitats de <i>Salicornia</i> i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins	No	5	965	0	0,00
1410	Prats i jonqueres halòfils mediterranis (<i>Juncetalia maritimi</i>)	No	4	1125	30	26,93
1420	Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (<i>Sarcocornetea fruticosae</i>)	No	1	50	11	18,20
1430	Matollars halonitròfils (<i>Pegano-Salsoletea</i>)	No	0	0	9	4,10
1510*	Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant	Sí	0	0	2	0,66
2120	Dunes movents del cordó litoral, amb borro (<i>Ammophila arenaria</i>)	No	11	620	0	0,00
2190	Depressions humides interdunars	No	2	1500	1	0,52
2210	Dunes litorals fixades, amb comunitats del <i>Crucianellion maritimae</i>	No	0	0	26	38,74
2230	Dunes amb pradells dels <i>Malcolmietalia</i>	No	1	829	3	2,16
2260	Dunes colonitzades per brolles o garrigues	No	5	200	8	6,35
2270*	Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre	Sí	1	900	20	344,30
3150	Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (<i>Hydrocharition</i>) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (<i>Potamion</i>)	No	3	55	0	0,00
5330	Matollars termomediterranis i predesèrtics	No	7	177	18	20,14
5410	Matollars pulviniformes dels caps de penya-segats costaners, a la Mediterrània occidental	No	0	0	32	13,20
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	Sí	19	6745	73	67,66
6420	Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenion</i>	No	0	0	2	7,75
6510	Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (<i>Arrhenatherion</i>)	No	0	0	1	5,18
8130	Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	No	62	25410	17	2,98
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	No	21	11536	63	23,42
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de	No	0	0	39	47,43

	ribera					
92D0	Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (Nerio-Tamaricetea)	No	2	450	28	17,45
9330	Suredes	No	1	677	0	0,00
9340	Alzinars i carrascars	No	5	760	16	54,81
9540	Pinedes mediterrànies	No	1	400	138	1165,12

Annex 3. Relació dels hàbitats CORINE presents en el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (capa de polígons), nombre de polígons i superfície ocupada.

Codi CORINE	Nom CORINE	Nombre polígons	Superfície (ha)
11.121	Aigües costaneres properes	5	4,84
15.51	Jonqueres de <i>Juncus maritimus</i> , de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors	3	0,92
15.53	Prats dominats per plantes carnosos (<i>Plantago crassifolia</i> ...) o junciformes (<i>Schoenus nigricans</i> , <i>Juncus acutus</i> ...), de sòls salins, generalment arenosos i poc humits	10	7,47
15.56	Comunitats de soses i salats anuals (<i>Suaeda maritima</i> , <i>Salsola soda</i>), nitròfiles, de sòls salins humits i temporalment inundats	1	0,13
15.572 ⁺	Prats d' <i>Elymus</i> spp.	17	18,54
15.612	Salicornars (matollars d' <i>Arthrocnemum fruticosum</i>) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral	11	18,20
15.7232 ⁺	Matollars de siscall (<i>Salsola vermiculata</i>) i salat blanc (<i>Atriplex halimus</i>), halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral	9	4,10
15.81	Comunitats d'ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.), de sòls salins, molt secs a l'estiu	2	0,66
16.111 ⁺	Platges arenoses supralitorals sense vegetació	5	41,02
16.223	Dunes estabilitzades, amb comunitats de <i>Crucianella maritima</i> , <i>Ononis natrix</i> subsp. <i>ramosissima</i> (gavó marí),	26	38,74
16.228	Pradells de teròfits (<i>Medicago littoralis</i> , <i>Vulpia fasciculata</i> , <i>Desmazeria marina</i> ...), de les arenes carbonàtiques de rereduna, al litoral meridional (delta de l'Ebre)	3	2,16
16.28	Dunes residuals colonitzades per brolles o garrigues, al litoral	8	6,35
16.2982 ⁺ + 16.2983 ⁺	Dunes residuals plantades de pins (<i>Pinus pinea</i> , <i>P. pinaster</i>), al litoral	20	344,30
16.34	Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i> var. <i>australis</i>) i herbassars graminoides de cesquera (<i>Saccharum ravennae</i>), de depressions humides de les interdunes litorals	1	0,52
17.11 ⁺	Codolars supralitorals sense vegetació	11	1,88
18.222 ⁺	Penya-segats litorals de la costa septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (<i>Daucus gingidium</i>)	20	34,60
19.1 ⁺	Illots i farallons	106	1,93
21.11	Llacunes litorals sense poblacions de carofícies	16	2,71
21.211	Llacunes litorals amb comunitats submerges de <i>Ruppia</i> , <i>Potamogeton pectinatus</i> (espiga d=aigua)...	1	0,11

22.13	Aigües dolces estagnants eutròfiques	6	2,40
24.142 ⁺	Regió fluvial mitjana i baixa o dels ciprínids	2	30,27
24.152 ⁺	Regió fluvial inferior o dels mugílids	2	31,17
31.891	Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	4	1,97
32.11614 ⁺	Màquies denses de carrasca (<i>Quercus rotundifolia</i>), amb aspecte de bosc menut	2	0,72
32.142	Màquies o garrigues amb pins pinyers (<i>Pinus pinea</i>) esparsos	23	24,98
32.143	Màquies o garrigues amb pins blancs (<i>Pinus halepensis</i>) esparsos	281	521,35
32.211	Garrigues d'ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>) i llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les terres mediterrànies càlides	7	11,16
32.214	Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	4	3,67
32.2191	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les contrades mediterrànies càlides	6	5,12
32.22	Poblaments de lleteresa arbòria (<i>Euphorbia dendroides</i>), de les contrades marítimes càlides, al territori ruscínic	1	0,18
32.341	Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silícicoles, de les contrades mediterrànies marítimes	8	11,83
32.375 ⁺	Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silícicoles, de les contrades mediterrànies marítimes	1	2,27
32.41	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	155	942,56
32.42	Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	173	200,82
32.431	Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	26	30,91
32.A	Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	13	33,61
32.B ⁺	Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	19	145,41
33.15	Matollars xeroacàntics amb <i>Astragalus tragacantha</i> , dels caps de penya-segats del territori ruscínic	32	13,20
34.36	Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	46	42,40
34.37 ⁺	Prats o poblaments de <i>Plantago albicans</i> , de sòls argilosos secs de terra baixa	4	1,66
34.511	Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	66	65,50
34.5131	Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	7	2,16
34.6321 ⁺	Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	1	2,31
34.6322 ⁺	Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	13	46,17
34.634	Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	12	8,38
37.4	Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	2	7,75
38.24 ⁺	Prats dalladors, generalment amb <i>Gaudinia fragilis</i> , de la terra baixa plujosa	1	5,18

42.8411 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues amb ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>), margalló (<i>Chamaerops humilis</i>)..., de les contrades marítimes càlides	20	69,04
42.8412 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	69	784,13
42.8413 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	40	290,67
42.8414 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	9	21,28
42.8417 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), sense sotabosc llenyós	21	39,17
43.H	Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes	1	6,66
44.1412	Salzedes (sobretot de <i>Salix alba</i>) de terra baixa i de la muntanya mitjana	22	11,40
44.612	Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent (<i>Iris foetidissima</i>), del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals	8	13,89
44.637 ⁺	Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	7	13,15
44.8131	Tamarigars, de sòls salabrosos	28	17,45
45.3121 ⁺	Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	6	32,01
45.3123 ⁺	Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	8	22,07
53.111	Canyissars sempre inundats	30	41,42
53.112	Canyissars de sòls rarament inundats	25	26,66
53.113	Canyissars de <i>Phragmites australis</i> subsp. <i>chrysanthus</i>	1	1,37
53.62	Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	42	19,85
61.32	Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes	17	2,98
62.1111	Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies	63	23,42
82.31 ⁺	Conreus herbacis extensius de sòls humits (sovint de regadiu o de contrades molt plujoses)	53	715,58
82.32 ⁺	Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa	33	178,57
82.41	Arrossars	13	674,75
83.11	Camps d'oliveres (<i>Olea europaea</i> subsp. <i>europaea</i>)	46	98,81
83.13	Camps de nogueres (<i>Juglans regia</i>)	1	1,74
83.14	Camps d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>)	2	0,98
83.15	Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de presseguers (<i>Prunus persica</i>), pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	6	27,73
83.211	Vinyes portades de manera tradicional	5	3,18
83.321	Plantacions de pollancre (<i>Populus</i> spp.)	4	3,73
83.3251 ⁺	Plantacions de plàtans (<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i>) i d'altres arbres planifolis de sòls humits	3	1,77
83.3252 ⁺	Plantacions d'altres arbres planifolis	1	0,79
84.11 ⁺	Fileres d'arbres perennifolis (paravents de xiprers...)	1	0,96
84.12 ⁺	Fileres d'arbres caducifolis	13	8,15
85.11	Arbredes dins de grans parcs	1	1,10
85.2	Petits parcs i places públiques amb vegetació	2	5,64
85.3	Jardins i horts casolans	13	13,91
86.2	Viles i pobles (i petites ciutats)	56	75,22

86.26 ⁺	Urbanitzacions i àrees residencials	30	42,97
86.3	Àrees industrials actives	4	1,77
86.413	Pedreres	3	2,61
86.42	Munts de runam i d'escòries	3	1,61
86.43	Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts	3	2,94
86.5	Hivernacles i altres instal·lacions agrícoles	1	0,19
87.1	Conreus abandonats	41	34,54
87.21 ⁺	Comunitats ruderals de terra baixa	85	110,48
87.62 ⁺	Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (<i>Carpobrotus</i> , <i>Opuntia</i> , <i>Senecio inaequidens</i> ...)	1	0,13
89.23	Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	1	0,48

Annex 6. Relació dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, nombre de polígons i de punts i superfície ocupada respectivament.

Codi	Descripció	Prioritari	Nº punts	Superfície punts (m²)	Nº polígons	Superfície polígons (ha)
1150*	Llacunes litorals	Sí	1	60	17	2,83
1240	Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.) endèmiques	No	1	200	20	34,60
1310	Comunitats de Salicornia i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins	No	5	965	0	0,00
1410	Prats i jonqueres halòfils mediterranis (<i>Juncetalia maritimi</i>)	No	4	1125	30	26,93
1420	Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (<i>Sarcocornetea fruticosae</i>)	No	1	50	11	18,20
1430	Matollars halonitròfils (<i>Pegano-Salsolatea</i>)	No	0	0	9	4,10
1510*	Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant	Sí	0	0	2	0,66
2120	Dunes movents del cordó litoral, amb borró (<i>Ammophila arenaria</i>)	No	11	620	0	0,00
2190	Depressions humides interdunars	No	2	1500	1	0,52
2210	Dunes litorals fixades, amb comunitats del <i>Crucianellion maritimae</i>	No	0	0	26	38,74
2230	Dunes amb pradells dels <i>Malcolmietalia</i>	No	1	829	3	2,16
2260	Dunes colonitzades per brolles o garrigues	No	5	200	8	6,35
2270*	Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre	Sí	1	900	20	344,30

3150	Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (<i>Hydrocharition</i>) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (<i>Potamion</i>)	No	3	55	0	0,00
5330	Matollars termomediterranis i predesèrtics	No	7	177	18	20,14
5410	Matollars pulviniformes dels caps de penya-segats costaners, a la Mediterrània occidental	No	0	0	32	13,20
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	Sí	19	6745	73	67,66
6420	Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenion</i>	No	0	0	2	7,75
6510	Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (<i>Arrhenatherion</i>)	No	0	0	1	5,18
8130	Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	No	62	25410	17	2,98
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	No	21	11536	63	23,42
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	No	0	0	37	38,45
92D0	Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (<i>Nerio-Tamaricetea</i>)	No	2	450	28	17,45
9330	Suredes	No	1	677	0	0,00
9340	Alzinars i carrascars	No	5	760	16	54,81
9540	Pinedes mediterrànies	No	1	400	138	1165,12

Annex 7. Relació de tots els hàbitats CORINE que apareixen a la cartografia, amb els valors d'interès de conservació (IC) i grau d'amenaça (A).

Relació de tots els hàbitats CORINE que apareixen a la cartografia, amb els valors d'interès de conservació (IC) i grau d'amenaça (A) extrets de l'informe d'avaluació del grau d'amenaça i estat de conservació dels diferents tipus d'hàbitats de Catalunya (Carreras & Ferré, 2012a). No inclou els hàbitats d'origen antròpic (Grup 8), ni hàbitats marins (Grup 11). Els valors d'interès de conservació tenen les següent abreviacions: IC1 - riquesa florística (biodiversitat), IC2 - raresa florística, IC3 - forma d'implantació territorial, IC4 - estadi sucesional (grau de maduresa), IC5 - valor biogeogràfic (endemicitat), IC6 - extensió territorial (freqüència dins del territori català), IC - interès de conservació i A - grau d'amenaça.

Codi – Nom Hàbitat CORINE	IC1	IC2	IC3	IC4	IC5	IC6	IC	A
15.1131 Salicornars herbacis de <i>Salicornia</i> emerici, de sòls salins, llargament inundats, del litoral mediterrani	1	1	4	4	2	4	16	4
15.12 Comunitats herbàcies de <i>Frankenia pulverulenta</i> , <i>Salsola soda</i> , <i>Hordeum marinum</i> ..., nitròfiles, de sòls salins	1	2	3	3	1	3	13	3
15.13 Pradells de teròfits, amb <i>Sagina maritima</i> , de sòls poc o	1	2	4	4	2	4	17	4

molt salins del litoral

15.51 Jonqueres de <i>Juncus maritimus</i> , de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors	1	2	3	4	2	3	15	3
15.53 Prats dominats per plantes carnosos (<i>Plantago crassifolia</i> ...) o junciformes (<i>Schoenus nigricans</i> , <i>Juncus acutus</i> ...), de sòls salins, generalment arenosos i poc humits	2	3	2	4	1	3	15	3
15.56 Comunitats de soses i salats anuals (<i>Suaeda maritima</i> , <i>Salsola soda</i>), nitròfiles, de sòls salins humits i temporalment inundats	1	2	3	4	2	4	16	4
15.572 ⁺ Prats d' <i>Elymus</i> spp.	1	2	3	3	1	4	14	4
15.611 Salicornars prostrats d' <i>Arthrocnemum perenne</i> , de sòls argilosos salins, sempre xops i sovint inundats, del litoral	1	2	4	4	2	4	17	4
15.612 Salicornars (matollars d' <i>Arthrocnemum fruticosum</i>) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral	1	1	2	4	2	4	14	3
15.7232 ⁺ Matollars de siscall (<i>Salsola vermiculata</i>) i salat blanc (<i>Atriplex halimus</i>), halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral	1	1	3	2	2	4	13	3
15.81 Comunitats d'ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.), de sòls salins, molt secs a l'estiu	2	3	3	4	2	3	17	3
16.111 ⁺ Platges arenoses supralitorals sense vegetació	1	1	2	4	1	2	11	1
16.2122 Dunes movents, amb comunitats de borró (<i>Ammophila arenaria</i>), de les platges arenoses	1	1	2	4	2	3	13	4
16.223 Dunes estabilitzades, amb comunitats de <i>Crucianella maritima</i> , <i>Ononis natrix</i> subsp. <i>ramosissima</i> (gavó mari),	2	1	2	4	3	3	15	4
16.228 Pradells de teròfits (<i>Medicago littoralis</i> , <i>Vulpia fasciculata</i> , <i>Desmazeria marina</i> ...), de les arenes carbonàtiques de rereduna, al litoral meridional (delta de l'Ebre)	2	1	4	4	2	4	17	3
16.28 Dunes residuals colonitzades per brolles o garrigues, al litoral	1	1	3	2	2	4	13	3
16.2982 ⁺ + 16.2983 ⁺ Dunes residuals plantades de pins (<i>Pinus pinea</i> , <i>P. pinaster</i>), al litoral	2	1	2	4	2	4	15	3
16.34 Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i> var. <i>australis</i>) i herbassars graminoides de cesquera (<i>Saccharum ravennae</i>), de depressions humides de les interdunes litorals	2	1	2	4	1	4	14	4
17.11 ⁺ Codolars supralitorals sense vegetació	1	1	2	4	2	3	12	1
18.15 Basses excavades a les roques mediolitorals, permanentment salines	1	1	3	4	2	1	12	1
18.222 ⁺ Penya-segats litorals de la costa septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (<i>Daucus gingidium</i>)	1	1	3	4	2	4	15	1
19.1 ⁺ Illots i farallons	1	3	3	4	1	3	15	1
21.11 Llacunes litorals sense poblacions de caròficies	1	1	2	4	1	4	13	3
21.211 Llacunes litorals amb comunitats submerges de <i>Ruppia</i> , <i>Potamogeton pectinatus</i> (espiga d=aigua)...	1	2	2	4	1	4	14	4
22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques	1	1	3	2	1	1	9	3
22.415 Poblaments natants de <i>Salvinia natans</i> , d'aigües dolces estagnants, eutròfiques, al territori ruscínic	1	1	3	2	1	4	12	3
22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicans i amb fulles flotants amples (<i>Potamogeton natans</i> , <i>P. coloratus</i> , <i>P. nodosus</i>), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana	1	1	3	4	1	2	12	3
22.5 Basses i estanys temporers	1	1	3	2	1	1	9	3
24.142 ⁺ Regió fluvial mitjana i baixa o dels ciprínids	1	1	2	4	1	1	10	3

24.152 ⁺ Regió fluvial inferior o dels mugílids	1	1	2	4	2	4	14	3
31.891 Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	1	1	3	1	2	1	9	1
32.11614 ⁺ Màquies denses de carrasca (<i>Quercus rotundifolia</i>), amb aspecte de bosc menut	2	1	3	3	2	1	12	1
32.142 Màquies o garrigues amb pins pinyers (<i>Pinus pinea</i>) esparsos	2	1	2	2	1	1	9	1
32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (<i>Pinus halepensis</i>) esparsos	2	1	2	2	1	1	9	1
32.211 Garrigues d'ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>) i llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les terres mediterrànies càlides	2	2	3	3	2	4	16	4
32.214 Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	2	1	3	2	1	3	12	1
32.2191 Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les contrades mediterrànies càlides	2	2	2	3	2	3	14	1
32.22 Poblaments de lleteresa arbòria (<i>Euphorbia dendroides</i>), de les contrades marítimes càlides, al territori ruscínic	2	1	3	4	2	4	16	3
32.341 Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silícioles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	2	2	2	1	2	11	1
32.375 ⁺ Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silícioles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	1	3	2	2	3	13	2
32.41 Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	2	1	2	3	2	1	11	1
32.42 Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	3	4	2	2	2	1	14	1
32.431 Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	3	1	2	2	2	2	12	1
32.4811 ⁺ Argelagars (matollars de <i>Genista scorpius</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana	3	1	2	1	2	1	10	1
32.A Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	2	1	2	1	1	2	9	1
32.B ⁺ Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	2	1	2	2	1	2	10	1
33.15 Matollars xeroacàntics amb <i>Astragalus tragacantha</i> , dels caps de penya-segats del territori ruscínic	2	3	2	4	3	4	18	4
34.36 Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	3	1	3	2	1	1	11	1
34.37 ⁺ Prats o poblaments de <i>Plantago albicans</i> , de sòls argilosos secs de terra baixa	2	1	3	2	1	3	12	4
34.511 Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	3	1	2	2	2	2	12	1
34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	3	3	4	2	2	1	15	1
34.6321 ⁺ Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	2	1	4	1	1	1	10	1
34.6322 ⁺ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	4	2	3	2	1	2	14	3

34.634 Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	3	1	2	2	1	3	12	1
37.4 Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	3	2	3	4	1	1	14	3
38.24+ Prats dalladors, generalment amb <i>Gaudinia fragilis</i> , de la terra baixa plujosa	4	1	3	2	3	4	17	4
42.8411+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues amb ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>), margalló (<i>Chamaerops humilis</i>)..., de les contrades marítimes càlides	2	1	2	3	2	3	13	1
42.8412+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	2	1	3	3	2	2	13	1
42.8413+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	3	1	2	3	2	1	12	1
42.8414+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	3	1	1	2	2	2	11	1
42.8417+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), sense sotabosc llenyós	1	1	2	2	1	1	8	1
43.H Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes	3	1	3	3	1	2	13	3
44.1412 Salzedes (sobretot de <i>Salix alba</i>) de terra baixa i de la muntanya mitjana	3	1	3	4	1	1	13	3
44.612 Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent (<i>Iris foetidissima</i>), del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals	3	2	3	4	2	3	17	4
44.637+ Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	3	1	3	4	2	1	14	3
44.8131 Tamarigars, de sòls salabrosos	3	1	3	4	2	2	15	4
45.2163+ Boscos mixtos de surera (<i>Quercus suber</i>) i pins (<i>Pinus</i> spp.)	2	2	1	3	2	3	13	2
45.3121+ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	3	1	1	4	2	2	13	1
45.3123+ Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	3	1	1	3	2	2	12	1
53.111 Canyissars sempre inundats	1	1	2	4	1	1	10	3
53.112 Canyissars de sòls rarament inundats	1	1	2	3	1	1	9	3
53.113 Canyissars de <i>Phragmites australis</i> subsp. <i>chrysanthus</i>	1	1	2	4	2	4	14	3
53.62 Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	1	1	2	1	2	1	8	1
61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes	2	3	3	4	2	2	16	1
62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies	1	3	3	4	2	1	14	1
62.7+ Roques i murs amb vegetació subnitròfila	2	1	3	2	1	1	10	1